

Proverbs ਰਗਉਤਾਂ

ਭੂਮਿਕਾ

ਰਗਉਤਾਂ ਦੀ ਖੁਮਤਰ ਰਗਵਤਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੂਖ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਯਾਤਰਿਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਖੁਮਤਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਯਾਦਗਿਰੀ ਖੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ “ਅਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ” ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾ ਵੇਦਲ ਯਾਤਰਿਕ ਸਦਾਚਾਰ ਸਗੋਂ ਆਮ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ ਵਰਣਨ ਖਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਰਗਵਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁਰਾਚੀਨ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਿਮਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੰਮ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰਗਵਤਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਜਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੀਨਤਾ, ਸਹਿਣਸੀਲਤਾ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਦਰ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਖ-ਚੇਖਾ:

ਬੁੱਧ ਦੀ ਉਮਤਤ ਲਈ 1:1 – 9:18

ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀਆਂ ਰਗਉਤਾਂ 10:1 – 29:27

ਅਗੂਰ ਦੇ ਵਚਨ 30:1 – 33

ਹੋਰ ਰਗਉਤਾਂ 31:1-31

ਰਗਉਤਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

१ ਦਾਉਦ ਦੇ ਖੱਤਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀਆਂ ਰਗਉਤਾਂ, २ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਝਣ ਲਈ, ३ ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਾਲੇ ਧਰਮ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਵੀ, ४ ਭੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇਣ ਲਈ, ५ ਤਾਂ ਜੋ ਬੁੱਧਵਾਨ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਧਾਵੇ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਬੁੱਧ ਦੀਆਂ

ਜੁਗਤਾਂ ਧਰਾਧਤ ਰਹੇ, ੬ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਹਾਉਤਾਂ, ਦਿਸਮਟਾਂਤਾਂ ਆਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਤੇ ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ।

ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ

੧ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ, ਮੁਰਖ ਹੀ ਬੁੱਧ ਆਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ੨ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਖਿਤਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਆਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਲੀਮ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੀਂ, ੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਹਰਾ ਆਤੇ ਤੇਰੇ ਗਲ ਦੇ ਲਈ ਰੈਂਠਾ ਹੋਣਗੀਆਂ । ੪ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਜੇ ਕਦੀ ਖਾਧੀ ਤੇਨੂੰ ਫੁਸਲਾਉਣ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਮੰਨੀ । ੫ ਜੇ ਉਹ ਆਖਣ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲ, ਆਸੀਂ ਖੂਨ ਰਹਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਲਾਈਏ, ਆਪਣੇ ਬੇਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਲੁੱਕ ਕੇ ਬੈਠੀਏ, ੬ ਆਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਾਲ ਵਾਂਗੂੰ ਆਤੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਖਏ ਹੋਇਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਆਤੇ ਸਾਥਤਾ ਹੀ ਨਿਗਲ ਲਈਏ । ੭ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਧਰਾਰਾ ਦੇ ਆਣਮੁੱਲੇ ਧਰਾਰਾ ਮਿਲਣਗੇ, ਆਸੀਂ ਲੁੱਟ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਭਰ ਲਵਾਂਗੇ ! ੮ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋ ਜਾ, ਸਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਬਟੂਆ ਹੋਵੇਗਾ । ੯ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤੁਰੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਧੈਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖੀਂ, ੧੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੈਰ ਬੁਰਿਆਈ ਰਹਨ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਆਤੇ ਖੂਨ ਰਹਨ ਨੂੰ ਫੁਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ! ੧੧ ਕਿਸੇ ਖੰਛੀ ਦੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣਾ ਵਿਛਾਰਾ ਹੈ । ੧੨ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਖੂਨ ਰਹਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲੁਕ ਕੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਨਫੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਭੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਆਜਿਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

ਬੁੱਧ ਦੀ ਖੁਰਾਹ

੧੦ ਬੁੱਧ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਖੁਰਾਹਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਚੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਰਾਂ ਮਾਰਦੀ ਹੈ । ੧੧ ਉਹ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਾਟਰਾਂ ਦੇ ਲਾਘਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦੀ ਹੈ, ੧੨ ਜੇ ਭੋਲਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਭੋਲੇਪਣ ਨਾਲ ਧਰੀਤ ਰੱਖੋਗੇ ? ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਮਖੈਲੀਏ ਆਪਣੇ ਮਖੈਲਾਂ ਤੋਂ ਧਰਮਨ ਹੋਣਗੇ ਆਤੇ ਮੁਰਖ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ ? ੧੩ ਮੇਰੀ ਝੜਕ ਸੁਣ ਕੇ ਮੁੜੋ ! ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਹਾ ਦਿਆਂਗੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂਗੀ । ੧੪ ਮੈਂ ਤਾਂ ਖੁਰਾਰਿਆ ਧਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਂ ਹੱਥ ਧਰਾਰਿਆ ਧਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਯਿਆਨ ਨਾ ਕੀਤਾ,

੨੫ ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਾੜ ਦੀ
 ਕੁਝ ਚਾਹ ਨਾ ਰੀਤੀ । ੨੬ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਖਤਾ ਉੱਤੇ ਹੱਸਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜਦ
 ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਭੈ ਆ ਪਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਵਾਂਗੀ, ੨੭ ਜਿਸ ਵੇਲੇ
 ਤੁਫਾਨ ਵਾਂਗੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਭੈ ਆ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਾਵਰੇਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਖਤਾ
 ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਟ ਤੇ ਸੰਰਟ ਹੋਵੇਗਾ, ੨੮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ
 ਮੇਰੀਆਂ ਦੁਹਾਈਆਂ ਦੇਣਗੇ, ਯਰ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗੀ, ਉਹ ਮਨ ਨਾ ਕੇ
 ਮੈਨੂੰ ਭਾਲਣਗੇ, ਯਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਾਂਗੀ, ੨੯ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ
 ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣਾ ਧਰਮ ਨਾ ਰੀਤਾ, ੩੦ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਨੇ ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਦੀ ਕੁਝ ਲੋੜ ਨਾ ਸਮਝੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਤਾੜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ,
 ੩੧ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਰਨੀ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ
 ਨਾਲ ਰੱਜਣਗੇ, ੩੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭੋਲੇ ਲੋਕ ਭਟਕ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ
 ਮੁਰਖਾਂ ਦੀ ਲਾਘਵਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੇਗੀ । ੩੩ ਯਰ ਜੇ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦਾ
 ਹੈ, ਉਹ ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਖਤਾ ਤੋਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋ ਕੇ ਸਾਂਤੀ ਨਾਲ ਵੱਸੇਗਾ ।

੨

ਬੁੱਧ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਲਾਭ

੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ
 ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੇ, ੨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਬੁੱਧ ਵੱਲ ਕੰਨ ਲਾਵੇਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਵੇਂ,
 ੩ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲਈ ਜਤਨ ਨਾਲ ਯੁਕਾਰੇਂ, ੪ ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗੂੰ
 ਉਹ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੇਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਯਨ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੇਂ, ੫ ਤਾਂ ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ
 ਦੇ ਭੈ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗਾ ਅਤੇ ਯਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਯਰਾਧਤ ਕਰੋਗਾ, ੬ ਕਿਉਂ ਜੋ
 ਬੁੱਧ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ ।
 ੭ ਸਚਿਆਰਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਿਆਣਪ ਰੱਖ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਖਰਿਆਈ ਨਾਲ
 ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਢਾਲ ਹੈ, ੮ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ
 ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਰਾਗ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੯ ਤਦ ਤੂੰ ਯਰਮ ਅਤੇ
 ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਭਲੇ ਰਾਗ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗਾ, ੧੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੁੱਧ
 ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਖਿਆਰਾ ਲੱਗੇਗਾ । ੧੧ ਮੱਤ
 ਤੇਰੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਤੇਰੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗੀ, ੧੨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਬੁਰਿਆਂ
 ਰਾਗਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਖੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ, ੧੩ ਜਿਹੜੇ
 ਸਚਿਆਈ ਦਿਆਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਨੇਰੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ, ੧੪ ਜਿਹੜੇ
 ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਖੋਟਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ

ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ੧੫ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਟੋੜੇ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਵਿਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ੧੬ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਖਰਾਈ ਯੋਗਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ, ਉਸ ਓਧਰੀ ਯੋਗਤ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਚਿਰਨੀਆਂ-ਚੋਖੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ੧੭ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੁਆਨੀ ਦੇ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ੧੮ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਖਰ ਮੌਤ ਦੀ ਢਲਾਣ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹ ਮਰਿਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੧੯ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਤੱਕ ਖੁੱਚਦਾ ਹੈ । ੨੦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਭਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਤੁਰੇਗਾ ਅਤੇ ਖਰਮੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਰੱਖੇਗਾ । ੨੧ ਸਚਿਆਰ ਹੀ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣਗੇ ਅਤੇ ਖਰੇ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ੨੨ ਖਰ ਦੁਸਟ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਢੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਖੋਬੇਬਾਜ਼ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖੁੱਟੇ ਜਾਣਗੇ ।

੩

ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ

੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲ, ਮਗੋਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰ, ੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਾਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਸੇਗਾ । ੩ ਦਖਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਾ ਹੋਣ, ਮਗੋਂ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲ ਦਾ ਹਰ ਬਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਤਖਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖ ਲੈ, ੪ ਤਦ ਤੂੰ ਖਰਮੇਸੂਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਨੇਕਨਾਮੀ ਪਾਵੇਗਾ । ੫ ਆਪਣੇ ਯੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਤਬਾਰ ਨਾ ਕਰ । ੬ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰੇਗਾ । ੭ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਖੁੱਧਵਾਨ ਨਾ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ । ੮ ਇਸ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਨਿਰੋਗ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਖੁਸਟ ਰਹਿਣਗੀਆਂ । ੯ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਖੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ, ੧੦ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਖੈਦ ਖੈਦਾਵਾਰ ਨਾਲ ਭਰੇ-ਯੂਰੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਖਾਂ ਦੇ ਹੋਂਦ ਨਵੇਂ ਰਸ ਨਾਲ ਛਲਕਣਗੇ । ੧੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਤਾੜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਨਾ ਮੰਨੀ, ੧੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਓਸੇ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਖਿਤਾ ਉਸ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਖਰਮੰਨ ਹੈ । ੧੩ ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਰਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਖਰਾਖਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ੧੪ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਖਰਾਖਤੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਖਰਾਖਤੀ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਲਾਭ ਚੇਖੇ ਸੇਨੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੧੫ ਉਹ ਤਾਂ ਹੀਰੇ-ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬੇਸਰੀਮਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹਤ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਤੁੱਲ ਨਹੀਂ । ੧੬ ਲੰਮੀ ਉਮਰ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਧਨ ਅਤੇ ਆਦਰ ਹੈ । ੧੭ ਉਹ ਦੇ ਸਾਹ ਮਨਭਾਉਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰਗ ਸਾਂਤੀ ਦੇ ਹਨ । ੧੮ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਗਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਯਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ । ੨੦ ਉਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਭੁੱਖਿਆਈਆਂ ਫੁੱਟ ਨਿੱਕਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੇਲ ਖੈਂਦੀ ਹੈ । ੨੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਖੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹਲੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ । ੨੨ ਤਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਗਲ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ । ੨੩ ਤਦ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਨਿਡਰ ਚੱਲੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਖੈਰ ਠੇਡਾ ਨਾ ਖਾਵੇਗਾ । ੨੪ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਲੰਮਾ ਖਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਡਰ ਨਾ ਲੱਗੇਗਾ, ਗਾਂ, ਤੂੰ ਲੰਮਾ ਖਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨੀਂਦ ਮਿੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ । ੨੫ ਯਚਾਨਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭੈ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁਸਟਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਖਿਯਤਾ ਤੋਂ, ੨੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੀ ਯਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਖੈਰ ਨੂੰ ਫਾਹੀ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ । ੨੭ ਜੇ ਤੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾ ਕੁਚੀਂ । ੨੮ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਆਖੀਂ, ਭਈ ਤੂੰ ਜਾਗ, ਫੇਰ ਆਵੀਂ, ਮੈਂ ਕੱਲ ਤੈਨੂੰ ਦਿਲਾਵਾਂਗਾ । ੨੯ ਜਦ ਤੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਨਿਸਚਿੰਤ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਗਾਨੀ ਦੀ ਜੁਗਤ ਨਾ ਕਰ । ੩੦ ਜਿਸ ਨੇ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਯੈਵੋਂ ਹੀ ਝੁਗੜਾ ਨਾ ਕਰ । ੩੧ ਜ਼ਾਲਮ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ ਨਾ ਕਰ, ਨਾ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸਾਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਚੱਲ, ੩੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਟੋਡੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਘਿਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਸਚਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਹੈ । ੩੩ ਦੁਸਟਾਂ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਸਰਾਖ ਖੈਂਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੩੪ ਸੱਚੀਂ ਮੁੱਚੀਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਠੱਠਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਨੀਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੩੫ ਬੁੱਧਵਾਨ ਆਦਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ, ਖਰ ਮੁਰਖਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਸਿਰਫ ਸਰਮ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ !

ਬੁੱਧ ਦੇ ਲਾਭ

੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਖਿਤਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਸਮਝ ਖਰਾਖਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਓ, ੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੋ । ੩ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖਿਤਾ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਟਿਕੋਲਾ ਹੀ ਲਾਡਲਾ ਸੀ, ੪ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਤੇ ਇਹ ਆਖਿਆ, ਤੇਰਾ ਮਨ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖੇ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਜੀਵੇਂਗਾ । ੫ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਕਰ, ਸਮਝ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰਾਖਤ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁਲਾਈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜੀਂ । ੬ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ, ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਤ ਲਾਵੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ਕਰੇਗੀ । ੭ ਬੁੱਧ ਦਾ ਮੁੱਢ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜਤਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਨੂੰ ਖਰਾਖਤ ਕਰ । ੮ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਵਧਾਵੇਗੀ, ਜੇ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਗਲ ਲਾਵੇਂ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਵੇਗੀ । ੯ ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਸੁਹੱਖਣ ਦਾ ਮੁਕਟ ਦੇਵੇਗੀ । ੧੦ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਸੁਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ, ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਬਹੁਤ ਲੰਮੀ ਹੋਵੇਗੀ । ੧੧ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਸਾਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਿੱਧੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੇਰੀ ਆਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ । ੧੨ ਜਦ ਤੂੰ ਤੁਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੁਰਾਵਟ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਭੱਜੇਂ ਤਾਂ ਵੀ ਤੂੰ ਠੇਡਾ ਨਾ ਖਾਵੇਂਗਾ । ੧੩ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖ, ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡੀਂ ਨਾ, ਉਹ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖ, ਉਹੇ ਤੇਰਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ! ੧੪ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਚੱਲ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਨਾ ਤੁਰ । ੧੫ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ, ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਨਾ ਲੰਘੀਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਖੁੰਗ ਮੋੜ ਕੇ ਆਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘ ਜਾ, ੧੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾ ਕਰ ਲੈਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਠੇਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣਨ, ਉਹ ਉਣੀਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੧੭ ਉਹ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਢੇ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਦੀ ਮਧ ਘੀਂਦੇ ਹਨ । ੧੮ ਖਰ ਖਰਮੀਆ ਦਾ ਸਾਹ ਫਜ਼ਰ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਚਾਨਣ ਦੁਖਿਰ ਤੱਕ ਵੱਧਦਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹ ਘੁੱਧ ਗੁਨੇਰ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸ ਤੋਂ ਠੇਕਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ । ੨੦ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਨ ਲਾ । ੨੧ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਖੀਆਂ ਤੋਂ ਉਲਠੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖ । ੨੨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਖਰਾਖਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਆਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਹਨ । ੨੩ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਚੋਰਸੀ ਕਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਉਸੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ! ੨੪ ਖੁੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਆਤੇ ਟੇਢੀ ਬੋਲੀ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖ । ੨੫ ਤੇਰੀਆਂ ਆਖਾਂ ਮਾਗਮਣੇ ਵੱਲ ਹੀ ਵੇਖਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਆਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਧਲਵਾਂ ਆੱਗੇ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿਣ । ੨੬ ਆਪਣੇ ਧੈਰਾਂ ਲਈ ਰਾਗ ਨੂੰ ਖੱਧਰਾ ਕਰ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰਗ ਰਾਇਮ ਹੋਣਗੇ । ੨੭ ਨਾ ਮੱਜੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਤੇ ਨਾ ਖੱਬੇ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਧੈਰ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖ ।

੫

ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ

੧) ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਮੇਰੀ ਬੁੱਧ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇ ਆਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵੱਲ ਕੰਨ ਲਾ, ੨) ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਮੱਤ ਬਣੀ ਰਹੇ ਆਤੇ ਤੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖਣ, ੩) ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਾਈ ਯੋਰਤ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਹਿਦ ਟਪਕਦਾ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚਿਕਨੀਆਂ ਹਨ, ੪) ਧਰ ਆੱਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਾਗਦੇਣੇ ਵਰਗੀ ਕੜੀ ਆਤੇ ਦੋਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਜਿਹੀ ਤਿੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ! ੫) ਉਹ ਦੇ ਧੈਰ ਮੱਤ ਦੇ ਰਾਗ ਵੱਲ ਲਹਿ ਘੈਂਦੇ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕਦਮ ਧਤਾਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੬) ਜੀਵਨ ਦਾ ਖੱਧਰਾ ਰਾਗ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ, ਉਹ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਆਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ । ੭) ਇਸ ਲਈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੁਣ ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਮੁੜ । ੮) ਉਸ ਯੋਰਤ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਗ ਦੂਰ ਹੀ ਰੱਖ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਾ ਜਾ, ੯) ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਦਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਤੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨਿਰਦਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂ, ੧੦) ਕਿਤੇ ਧਰਾਣੇ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਰੱਜ ਜਾਣ ਆਤੇ ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਉਧਰੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਵੇ ੧੧) ਆਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆੱਤ ਵਿੱਚ ਜਦ ਮੇਰਾ ਮਾਮ ਆਤੇ ਤੇਰੀ ਦੋਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਧੈ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਰੋਵੇਂ ੧੨) ਆਤੇ ਆਖੋਂ, ਮੈਂ ਉਧਦੇਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵੈਰ ਰੱਖਿਆ ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਤਾੜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ! ੧੩) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਧਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਮੰਨੀ, ਨਾ ਆਪਣੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਵੱਲ ਕੰਨ ਲਾਇਆ ! ੧੪) ਮੰਡਲੀ ਆਤੇ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਮੈਂ ਯੂਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਸੀ । ੧੫) ਤੂੰ ਧਾਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਧੀ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਖੂਹ ਦੇ ਸੋਤੇ ਦਾ ਜਲ ਧੀਆ ਕਰ । ੧੬) ਤੇਰੇ ਸੋਤੇ ਕਿਉਂ ਬਾਹਰ ਵਗਾਏ ਜਾਣ ਆਤੇ ਜਲ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਚੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ? ੧੭) ਉਹ ਇੱਕਲੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਹੋਣ, ਨਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਉਧਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ । ੧੮) ਤੇਰਾ ਸੋਤਾ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ ਆਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜੁਆਨੀ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਰਹਿ ।

੧੯ ਉਹ ਖਿਆਰੀ ਹਿਰਨੀ ਅਤੇ ਮੋਹਣੀ ਹਰਨੋਟੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਮਦਾ ਤਿਰੁਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਿੱਤ ਉਸੇ ਦੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਰਹਿ । ੨੦ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਖਰਾਈ ਯੋਰਤ ਉੱਤੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋਵੇਂ ਅਤੇ ਉਧਰੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮੀਨੇ ਨਾਲ ਲਾਵੇਂ ? ੨੧ ਕਿਉਂ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰਾਗ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਾਸਗਾਂ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ । ੨੨ ਦੁਸਟ ਜਨ ਦੀਆਂ ਆਖਣੀਆਂ ਹੀ ਬਦੀਆਂ ਉਹ ਨੂੰ ਫਸਾ ਲੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਣੇ ਹੀ ਖਾਖ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੩ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਖਾਏ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਮਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਖਣੀ ਡਾਢੀ ਮੁਰਖਤਾਈ ਕਾਰਨ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰੇਗਾ ।

੬

ਹੋਰ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ

੧ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਜੇ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਾਏ ਦੇ ਲਈ ਗੱਥ ਉੱਤੇ ਗੱਥ ਮਾਰ ਕੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਹੋਵੇ, ੨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਹੀ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨਾਲ ਫਸ ਗਿਆ, ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਹੀ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਗਿਆ । ੩ ਮੇ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਗੱਥ ਖੈ ਗਿਆ, ਗੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਛੁਟੇਂਗਾ, ਜਾ, ਨੀਵਾਂ ਹੇ ਕੇ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲੈ । ੪ ਨਾ ਆਖਣੀਆਂ ਆਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨੀਂਦ ਆਉਣ ਦੇ, ਨਾ ਆਖਣੀਆਂ ਖਲਕਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਦੇ । ੫ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰਾਰੀ ਦੇ ਗੱਥੋਂ ਹਿਰਨੀ ਅਤੇ ਚਿੜੀਮਾਰ ਦੇ ਗੱਥੋਂ ਚਿੜੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲੈ । ੬ ਹੇ ਆਲਮੀ, ਤੂੰ ਰੀੜੀ ਕੋਲ ਜਾ, ਉਹ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣ, ੭ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਕੋਈ ਆਗੂ, ਨਾ ਧਰਯਾਨ, ਨਾ ਹਾਰਮ ਹੈ, ੮ ਉਹ ਆਖਣਾ ਭੇਜਨ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦੀ ਅਤੇ ਵਾਢੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਆਖਣੀਆਂ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਇੱਕੱਠੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ । ੯ ਹੇ ਆਲਮੀ, ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਖਿਆ ਰਹੇਗਾ ? ਤੂੰ ਕਦੋਂ ਆਖਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਉੱਠੇਗਾ ? ੧੦ ਰਤੀ ਕੁ ਨੀਂਦ, ਰਤੀ ਕੁ ਉੱਥ, ਰਤੀ ਕੁ ਗੱਥ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਲੰਮਾ ਖੈਣਾ, ੧੧ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬੀ ਹਮਲਾਵਰ ਵਾਂਗੂੰ, ਅਤੇ ਤੰਗੀ ਸਮਤੁਰਯਾਰੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਖਵੇਗੀ ! ੧੨ ਨਿਰੰਮਾ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਮਨੁੱਖ, ਖੁੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਰਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਉਹ ਆਖਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੈਰਾਂ ਨੂੰ ਘਸਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਇਸਾਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਉਹ ਦਾ ਮਨ ਟੋਢਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੱਤ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਝਗੜੇ ਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ੧੫ ਇਸ ਲਈ ਬਿਖਤਾ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆ ਖਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਖਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਧਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੬ ਛੇ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ,

ਮਗੋਂ ਮੱਤ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ, ੧੭ ਉੱਚੀਆਂ ਆਂਖਾਂ, ਝੂਠੀ ਜੀਭ, ਅਤੇ ਬੇਦੇਸੇ ਦਾ ਖੂਨ ਵਰਨ ਵਾਲੇ ਹੱਥ, ੧੮ ਉਹ ਮਨ ਜਿਹੜਾ ਖੋਟੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਵਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੈਰ ਜਿਹੜੇ ਬੁਰਿਆਈ ਵਰਨ ਨੂੰ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਭੱਜਦੇ ਹਨ, ੧੯ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹ ਜਿਹੜਾ ਝੂਠ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ

੨੦ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਧਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡ । ੨੧ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰੱਖ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਾ ਲੈ । ੨੨ ਜਦ ਤੂੰ ਰਿਤੇ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਵਰਨਗੀਆਂ, ਜਦ ਤੂੰ ਲੰਮਾ ਪਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ ਰਾਖੀ ਵਰਨਗੀਆਂ, ੨੩ ਰਿਉਂ ਜੇ ਗੁਰਮ ਦੀਵਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਜੋਤ, ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਾੜ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ । ੨੪ ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਬੁਰੀ ਔਰਤ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਓਪਰੀ ਦੀ ਜੀਭ ਦੀਆਂ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ । ੨੫ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਸੁਹੱਯਣ ਦੀ ਰਾਮਨਾ ਨਾ ਵਰ, ਨਾ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਖਲਰਾਂ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਫਸਾ ਲਵੇ, ੨੬ ਰਿਉਂ ਜੇ ਵੇਸਵਾ ਦੇ ਵਾਰਨ ਆਦਮੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਟੁੱਕੜੇ ਤੱਕ ਮੋਹਤਾਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਔਰਤ ਅਣਮੋਲ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਿਰਾਰ ਵਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ । ੨੭ ਭਲਾ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਬੁਰਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਲੈ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੱਢੇ ਨਾ ਮੜਨ ? ੨੮ ਕੋਈ ਅੰਗਿਆਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤੁਰੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧੈਰ ਨਾ ਝੁਲਮਣ ? ੨੯ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਔਰਤ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਵੇ ਉਹ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਦੰਡ ਭੋਗੇ ਨਾ ਛੁੱਟੇਗਾ । ੩੦ ਚੇਰ ਜਿਹੜਾ ਭੁੱਖ ਦੇ ਮਾਰੇ ਢਿੱਡ ਭਰਨ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਵਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਲੋਕ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ੩੧ ਪਰ ਜੇ ਫੜਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਤ ਗੁਣਾ ਭਰਨਾ, ਮਗੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਮਾਰਾ ਮਾਲ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ । ੩੨ ਜਿਹੜਾ ਰਿਮੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਭੋਗ ਵਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਬੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਟਿਹ ਵਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵਰਦਾ ਹੈ । ੩੩ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਜਖਮ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਵਦੇ ਨਾ ਮਿਟੇਗੀ । ੩੪ ਅਣਖ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੂੰ ਕਰੋਧਿਤ ਵਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ । ੩੫ ਉਹ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜਾ ਰਬੂਲ ਨਹੀਂ ਵਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਹਰਜਾਨਾ ਦੇਵੇਂ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ ।

੭

੧ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲੱਗ, ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਲ ਰੱਖ ਛੱਡ । ੨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਆਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ, ਆਤੇ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆੱਖ ਦੀ ਰਾਰੀ ਵਰਗੀ ਜਾਣ । ੩ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਉੱਤੇ ਬੰਨਹ ਲੈ, ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਤਖਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖ ਲੈ । ੪ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਆਖ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਹੈਂ, ਆਤੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਾਬਣ ਹੈਂ, ੫ ਤਾਂ ਜੇ ਉਗ ਤੈਨੂੰ ਖਰਾਈ ਯੌਰਤ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਣ, ਉਸ ਓਖਰੀ ਯੌਰਤ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਚਿਰਨੀਆਂ-ਚੋਖੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਚਦੀ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ

੬ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਖਿੜਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਵੇਖਿਆ, ੭ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਨਿਰਬੁੱਧ ਗੱਭਰੂ ਜੁਆਨ ਵੇਖਿਆ, ੮ ਉਹ ਉਸ ਯੌਰਤ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਨੁੱਕਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਆਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰਾਹ ਫੜ੍ਹਿਆ, ੯ ਦਿਨ ਢਲੇ, ਸਾਮ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਆਤੇ ਰਾਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਗਨੇਰੇ ਵਿੱਚ । ੧੦ ਤਾਂ ਵੇਖੇ, ਇੱਕ ਯੌਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੇਸ ਰੰਜਰੀ ਦੇ ਭੇਸ ਜਿਹਾ ਸੀ ਆਤੇ ਉਹ ਮਨ ਮੋਹਣੀ ਸੀ । ੧੧ ਉਹ ਬੜਬੋਲੀ ਆਤੇ ਮਨ-ਮਤਈ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਘੈਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦੇ । ੧੨ ਉਹ ਰਚੀ ਸੜ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ, ਰਚੀ ਚੌਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਤੇ ਹਰੇਰ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਰਚਦੀ ਹੈ । ੧੩ ਮੇ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਲਿਆ, ਆਤੇ ਬੇਸਰਮੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ੧੪ ਮੈਂ ਮੇਲ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀਆਂ ਸਨ, ਆਤੇ ਆੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਖਣਾ ਯੂਰੀਆਂ ਰੀਤੀਆਂ ਗਨ । ੧੫ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਤੇ ਲੱਭਣ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲੀ ਗਾਂ, ਆਤੇ ਗੁਣ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਖਿਆ ਹੈਂ । ੧੬ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੇਜ ਉੱਤੇ ਧਲੰਗ ਧੇਸ, ਆਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸੂਤ ਦੇ ਰੰਗਦਾਰ ਵਿਛੁਉਣੇ ਵਿਛਾਏ: ੧੭ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਛਾਉਣੇ ਉੱਤੇ ਗੰਧਰਮ ਆਤੇ ਯਗਰ ਆਤੇ ਦਾਲਚੀਨੀ ਛਿੜਰੀ ਹੈ । ੧੮ ਆ ਆਮੀਂ ਸਵੇਰ ਤੌਰ ਖਰੇਮ ਨਾਲ ਰੱਤੇ ਜਾਈਏ, ਲਾਡ ਖਿਆਰ ਨਾਲ ਆਮੀਂ ਜੀ ਬਹਿਲਾਈਏ, ੧੯ ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੇਰਾ ਧਤੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਰ ਦੇਸ ਦੇ ਸਫਰ ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੨੦ ਉਹ ਰੁਖਿਆਂ ਦੀ ਗੁਬਲੀ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਤੇ ਯੂਰਨਮਾਮੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਵੇਗਾ । ੨੧ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਲੀਆਂ ਚਿਰਨੀਆਂ-ਚੋਖੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਸਲਾ ਲਿਆ, ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲਾਂ ਦੇ ਲੱਲੇ-ਖੱਤੇ ਨਾਲ ਘੱਰੇ ਘੱਰੀ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਗਈ । ੨੨ ਉਹ ਝੱਟ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੇ ਤੁਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਬਲਦ ਵੱਢੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਬੋੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਮੁਰਖ ਸਜਾ ਲਈ ਜਾਵੇ, ੨੩ ਜਦ ਤੌਰ

ਤੀਰ ਉਗ ਦੇ ਰਲੇਜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਵਿੰਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਖੰਡੀ ਫਾਗੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਜਾਵੇ, ਆਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਭਈ ਇਹ ਉਗ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਹੈ । ੨੪ ਗੁਣ ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ, ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਓ । ੨੫ ਉਗ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਵੱਲ ਤੇਰਾ ਚਿੱਤ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਤੂੰ ਉਗ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰੀਂ, ੨੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਗ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਖਮੀ ਕਰਕੇ ਡੇਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਉਗ ਦੇ ਆਤ ਰੀਤੇ ਹੋਏ ਢੇਰ ਮਾਰੇ ਗਏ ! ੨੭ ਉਗ ਦਾ ਘਰ ਖਤਾਲ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੮

ਬੁੱਧ ਦੀ ਉਸਤਤ ਲਈ

੧ ਭਲਾ, ਬੁੱਧ ਨਹੀਂ ਖੁਰਾਰਦੀ ? ਭਲਾ, ਸਮਝ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੀ ? ੨ ਉਗ ਰਾਗ ਦੇ ਲਾਗੇ ਉੱਚੇ-ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਤੇ ਚੋਰਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੩ ਫਾਟਰਾਂ ਦੇ ਰੋਲ, ਨਗਰ ਦੇ ਲਾਠਿਆਂ ਤੇ, ਆਤੇ ਬੁਹਿਆਂ ਦੇ ਰੋਲ ਉਗ ਰਾਗ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ੪ ਹੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਖੁਰਾਰਦੀ ਹਾਂ, ਆਤੇ ਆਦਮ ਵੰਸੀਆਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ! ੫ ਹੇ ਭੋਲਿਓ, ਗੁਸਿਆਰੀ ਸਿੱਖੇ, ਆਤੇ ਹੇ ਮੁਰਖੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਤਰ ਬਣੋ ! ੬ ਸੁਣੋ, ਮੈਂ ਉੱਤਮ ਗੱਲਾਂ ਆਖਾਂਗੀ, ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ ਖਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲਣਗੇ, ੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਆਖੇਗੀ, ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸਟਤਾਈ ਤੋਂ ਖਿਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ੮ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬਚਨ ਧਰਮ ਦੇ ਗਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿੰਗਾ ਟੇਢਾ ਨਹੀਂ । ੯ ਸਮਝ ਵਾਲੇ, ਦੇ ਲਈ ਉਗ ਸੱਭੇ ਸਰਲ ਗਨ, ਆਤੇ ਗਿਆਨ ਧਰਾਧਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਉਗ ਖਰੇ ਗਨ । ੧੦ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ, ਆਤੇ ਚੇਖੇ ਸੇਨੇ ਨਾਲੋਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਗਰਹਿਣ ਕਰੋ, ੧੧ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੁੱਧ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਆਤੇ ਸੱਭੇ ਮਨੋਹਰ ਵਸਤਾਂ ਉਗ ਦੇ ਤੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ । ੧੨ ਮੈਂ ਬੁੱਧ ਸਿਆਣਖ ਨਾਲ ਵੱਸਦੀ ਹਾਂ, ਆਤੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਮੋੜੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੀ ਭਾਲਦੀ ਹਾਂ । ੧੩ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਮੰਡ, ਹੰਕਾਰ ਆਤੇ ਬੁਰੀ ਚਾਲ, ਖੁੱਠੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੈਂ ਵੈਰ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ । ੧੪ ਮੈਂ ਆਤੇ ਸਿਆਣਖ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਸਮਝ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸਮਝੋ ਆਤੇ ਮੇਰੀ ਹੈ । ੧੫ ਰਾਜੇ ਮੇਰੀ ਸਗਣਿਤਾ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ, ਆਤੇ ਹਾਰਮ ਧਰਮ ਦੇ ਗੁਰਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਗਨ । ੧੬ ਮੇਰੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਸਰਦਾਰ ਸਰਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਗਨ, ਨਾਲੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖਤਵੰਤੇ ਆਤੇ ਮਾਰੇ ਨਿਆਈ ਵੀ । ੧੭ ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰੀ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਗਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਧਰੀ ਤੇ ਲਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਆਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਗਨ ਉਗ ਮੈਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ । ੧੮ ਧਨ ਆਤੇ ਆਦਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗਨ, ਸਗੋਂ

ਮਦੀਖਰ ਯਨ ਤੇ ਯਰਮ ਵੀ । ੧੯ ਮੇਰਾ ਫਲ ਮੇਰੇ ਮਗੋਂ ਚੁੱਖੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ
 ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਯਰਾਖਤੀ ਉੱਤਮ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੈ । ੨੦ ਮੈਂ ਯਰਮ ਦੇ
 ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਿੱਕਾਂ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤੁਰਦੀ ਹਾਂ, ੨੧ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ
 ਯਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਯਨ ਦੇ ਵਾਰਸ ਬਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰ ਦਿਆਂ ।
 ੨੨ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੰਮ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਮਗੋਂ ਆਪਣੇ ਯਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਦੇ
 ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਯਹਿਲਾਂ ਮੈਂਨੂੰ ਰਚਿਆ । ੨੩ ਆਦ ਤੋਂ ਮਗੋਂ ਯਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤੋਂ
 ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਠਹਿਰਾਈ ਗਈ । ੨੪ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਗਹਿਰੇ ਮਾਗਰ ਨਹੀਂ
 ਸਨ, ਜਦ ਵਗਦੇ ਸੇਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਦ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਧੈਂਦਾ ਹੋਈ । ੨੫ ਯਹਾੜਾਂ ਅਤੇ
 ਯਹਾੜੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਧੈਂਦਾ ਹੋਈ । ੨੬ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨਾ
 ਹੀ ਯਰਤੀ ਨਾ ਮੈਦਾਨ, ਨਾ ਜਗਤ ਦੀ ਯਹਿਲੀ ਯੁੜ ਹੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ
 ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਧੈਂਦਾ ਹੋਈ । ੨੭ ਜਦ ਉਹ ਨੇ ਅਰਾਮ ਸਥਿਰ ਰੀਤੇ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ
 ਹੀ ਸੀ, ਜਦ ਗਹਿਰੇ ਮਾਗਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਮੰਡਲ ਠਹਿਰਾਇਆ । ੨੮ ਜਦ
 ਉਹ ਨੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਸਥਿਰ ਰੀਤਾ, ਅਤੇ ਡੂੰਘਿਆਈ ਦੇ ਚਮਮੇ ਬਣਾਏ,
 ੨੯ ਜਦ ਉਹ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗੱਦਾਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ, ਭਈ ਖਾਈ ਉਹ ਦੇ ਗੁਰਮੋਂ
 ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਨੇ ਯਰਤੀ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ, ੩੦ ਤਦ
 ਮੈਂ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਦਾ ਅਨੰਦ ਸੀ,
 ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਮਗਨ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ੩੧ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵਸਾਈ ਹੋਈ
 ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਯਰਮੰਨ ਰਹਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਗਤੀ ਨਾਲ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੀ
 ਸੀ । ੩੨ ਮੇ ਗੁਣ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਯੰਨ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹੜੇ
 ਮੇਰੇ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ । ੩੩ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣੋ,
 ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣੀ ਨਾ ਕਰੋ । ੩੪ ਯੰਨ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦਾ
 ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਬੁੱਧਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿੱਤ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ
 ਚੁਗਾਠਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤੱਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੩੫ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂਨੂੰ ਯਰਾਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ
 ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਯਰਾਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਕਿਰਪਾ ਖਾਵੇਗਾ । ੩੬ ਯਰ
 ਜੋ ਮੇਰਾ ਖਾਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨੇ ਮੇਰੇ
 ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੈਂ ਤ ਨਾਲ ਯਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ !

੯

ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮੁਰਖਤਾ

੧ ਬੁੱਧ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਬੰਮ ਘੜ ਲਏ
 ਹਨ । ੨ ਉਹ ਨੇ ਗਤ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਧਮੁਕਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਤਿਆਰ
 ਰੀਤਾ, ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੈਰਲਾ ਲਈ, ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਜ਼ ਵੀ ਸਜਾ ਲਈ ਹੈ ।

੩ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਵੇਲ ਮੱਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਗਰ ਦੇ ਉੱਚਿਆਂ ਬਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਰਦੀ ਹੈ, ੪ ਜੇ ਵੇਈ ਭੋਲਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸੇ ਜਾਵੇ ! ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਨਿਰਬੁੱਧ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, ੫ ਆਓ, ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਓ, ਤੇ ਮੇਰੀ ਸਲਾਈ ਹੋਈ ਮੈਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੀਓ ! ੬ ਭੋਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਸਾਹ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੁਰੋ ! ੭ ਮਖੌਲੀਏ ਨੂੰ ਤਾੜਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਰਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਨੂੰ ਡਾਂਟਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯੱਥਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ । ੮ ਮਖੌਲੀਏ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾੜ ਰਿਤੇ ਉਹ ਤੇਰਾ ਵੈਰੀ ਨਾ ਬਣ ਜਾਏ, ਬੁੱਧਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾੜ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮ ਰੱਖੇਗਾ । ੯ ਬੁੱਧਵਾਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ, ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾ, ਉਹ ਵਿਦਿਆ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੦ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣਾ ਬੁੱਧ ਦਾ ਮੁੱਢ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੀ ਸਮਝ ਹੈ । ੧੧ ਮੇਰੇ ਸਾਹੀਂ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਵਧੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਲ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਹੋਣਗੇ । ੧੨ ਜੇ ਤੂੰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹੀ ਉਸਦਾ ਲਾਭ ਪਾਵੇਂਗਾ, ਧਰ ਜੇ ਤੂੰ ਠੱਠਾ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਦੰਡ ਭੋਗੇਂਗਾ । ੧੩ ਮੁਰਖ ਯਹੋਵਾਹ ਬੜਬੋਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਭੋਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ । ੧੪ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਵੇਲੇ, ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹਿੰਦੀ ਹੈ, ੧੫ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦੇ, ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹ ਸਿੱਧੇ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ੧੬ ਜਿਹੜਾ ਭੋਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਥੇ ਜਾਵੇ ! ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਬੁੱਧ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ, ੧੭ ਚੋਰੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮਿੱਠਾ, ਅਤੇ ਲੁਕਮੀ ਰੋਟੀ ਸੁਆਦਲੀ ਹੈ ! ੧੮ ਧਰ ਉਸ ਸਾਹੀ ਨੂੰ ਧਤਾ ਨਹੀਂ ਰਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਉੱਥੇ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਰਾਗੁਣੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਿਆਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ !

੧੦

ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀਆਂ ਰਹਾਉਤਾਂ

੧ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀਆਂ ਰਹਾਉਤਾਂ, ਬੁੱਧਵਾਨ ਖੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਰਦਾ ਹੈ, ਧਰ ਮੁਰਖ ਖੁੱਤਰ ਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ । ੨ ਬਚੀ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਰੀਤੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਧਰ ਨੇਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ੩ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਧਰ ਦੁਸਟ ਦੀ ਲੋਚ ਉਹ ਖੁਰਾ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ । ੪ ਆਲਮੀ ਗੱਥ ਰੰਗਾਲ ਰਦਾ ਹੈ, ਧਰ ਉੱਦਮੀ ਦਾ ਗੱਥ ਧਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੫ ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਧ ਦੇ ਵੇਲੇ ਇਕੱਠਾ ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈ, ਧਰ ਜਿਹੜਾ ਵਾਢੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੁੱਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਮਿੰਦਾ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਖੁੱਤਰ ਹੈ । ੬ ਧਰਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਅਮੀਸਾਂ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਨ, ਯਰ ਜੁਲਮ ਦੁਸਟਾਂ ਦੇ ਮੂੰਗ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੧ ਯਰਮੀ ਦੀ ਆਦ
 ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗਾ । ੨ ਮਨ ਦਾ ਬੁੱਝਵਾਨ ਹੁਰਮ
 ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਬਰਵਾਮੀ ਮੁਰਖ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ੩ ਸਿੱਧਾ ਤੁਰਨ ਵਾਲਾ
 ਬੇਖਟਰੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਟੇਢੀ ਚਾਲ ਚਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ
 । ੪ ਜਿਹੜਾ ਅੱਖਾਂ ਮਟਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
 ਬਰਵਾਮੀ ਮੁਰਖ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ੫ ਯਰਮੀ ਦਾ ਮੂੰਗ ਜੀਵਨ ਦਾ ਚਮਭਾ ਹੈ,
 ਯਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦੇ ਮੂੰਗ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੬ ਵੈਰ ਝਗੜੇ ਛੇੜਦਾ ਹੈ, ਯਰਤੂ
 ਯਰੇਮ ਸਾਰਿਆਂ ਅਧਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਦਿਆਂ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ
 ਉੱਤੇ ਬੁੱਝ ਲੱਭਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇਮਝ ਦੀ ਖਿੱਠ ਲਈ ਮੋਟੀ ਹੈ । ੮ ਬੁੱਝਵਾਨ
 ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਖ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਯਰਤੂ ਮੁਰਖ ਦਾ ਮੂੰਗ ਵਿਨਾਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ।
 ੯ ਯਰਮੀ ਦਾ ਯਨ ਉਹਦਾ ਖੱਰਾ ਨਗਰ ਹੈ, ਯਰ ਰੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਰੰਗਾਲੀ ਉਹਨਾਂ
 ਦੇ ਵਿਨਾਸ ਦਾ ਰਾਰਨ ਹੈ । ੧੦ ਯਰਮੀ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਜੀਵਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
 ਯਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਨਫਾ ਖਾਧ ਲਈ ਹੈ । ੧੧ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਗ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਗ
 ਤੋਂ ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੧੨ ਜਿਹੜਾ ਵੈਰ ਨੂੰ ਲੁਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਝੂਠਾ, ਅਤੇ
 ਜਿਹੜਾ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਰਖ ਹੈ । ੧੩ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
 ਹਨ, ਉੱਥੇ ਅਧਰਾਧ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜੇ ਅਧਰਾਧ ਮੂੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਬੁੱਝਵਾਨ ਹੈ । ੧੪ ਯਰਮੀ ਦੇ ਬੇਲ ਖਰੀ ਚਾਂਦੀ ਹਨ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਦਾ ਮਨ ਤੁੱਛ
 ਹੈ । ੧੫ ਯਰਮੀ ਦੇ ਬੇਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਯਰ ਮੁਰਖ ਬੇਮਝੀ ਦੇ
 ਰਾਰਨ ਮਰਦੇ ਹਨ । ੧੬ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਰਕਤ ਯਰਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ
 ਨਾਲ ਉਹ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ । ੧੭ ਮੁਰਖ ਲਈ ਤਾਂ ਖਾਧ ਕਰਨਾ ਹਮੇ ਦੀ
 ਗੱਲ ਹੈ, ਯਰ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੁੱਝ ਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ੧੮ ਦੁਸਟ ਜਿਸ
 ਬਿਧਤਾ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਉਸ ਉਤੇ ਆਣ ਪਵੇਗੀ, ਯਰ ਯਰਮੀ ਦੀ ਟਿੱਛਿਆ
 ਧੂਰੀ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੧੯ ਦੁਸਟ ਵਾਵਰੇਲੇ ਵਾਂਗੂੰ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਯਰਮੀ
 ਦੀ ਨੀਂਹ ਆਟਲ ਹੈ । ੨੦ ਜਿਵੇਂ ਦੰਦਾਂ ਲਈ ਸਿਰਕਾ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਲਈ ਯੂੰਆਂ ਹੈ,
 ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਆਲਮੀ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ । ੨੧ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ
 ਭੈ ਉਮਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਬੇੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ । ੨੨ ਯਰਮੀ ਦੀ
 ਆਮ ਉਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਦੀ ਆਮ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗੀ । ੨੩ ਯਹੋਵਾਹ
 ਦਾ ਰਾਗ ਖਰਿਆਂ ਲਈ ਖੱਰਾ ਗੜ੍ਹ ਹੈ, ਯਰ ਕੁਰਮੀਆਂ ਲਈ ਵਿਨਾਸ ਹੈ ।
 ੨੪ ਯਰਮੀ ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਟਲ ਰਹਿਣਗੇ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਵੱਸਣਗੇ ।

੩१ ਯਰਮੀ ਦਾ ਮੂੰਗ ਬੁੱਧ ਦਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਟੇਢੀ ਜੀਭ ਵੱਢੀ ਜਾਵੇਗੀ ।
 ੩੨ ਯਰਮੀ ਦੇ ਬੁੱਲ ਮਨ ਭਾਉਂਦੀ ਗੱਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਦਾ ਮੂੰਗ ਖੁੱਠੀਆਂ
 ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ।

??

१ ਛਲ ਵਾਲੀ ਔਰਤੀ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਖਿਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਯਰਤੂ ਯੂਰੇ ਤੇਲ ਤੋਂ
 ਉਗ ਯਰਮੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । २ ਹੰਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਨਿਮਰਤਾ
 ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ३ ਸਿੱਧਿਆਂ ਦੀ ਖਰਾਈ ਉਗਨਾਂ ਦੀ ਆਗਵਾਈ
 ਰਹੇਗੀ, ਯਰ ਰਧਟੀਆਂ ਦੀ ਟੇਢੀ ਚਾਲ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰਹੇਗੀ । ४ ਰਹਿਰ
 ਦੇ ਦਿਨ ਯਨ ਤੋਂ ਰੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਯਰ ਨੇਰੀ ਦੇ ਰੰਮ ਮੇਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲੈਂਦੇ
 ਹਨ । ५ ਖਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰਾਹ ਯਰਮਿਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹਨ ਸਿੱਧਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ
 ਦੁਸਟ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਦੁਸਟਤਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿੱਗ ਖੈਂਦਾ ਹੈ । ६ ਸਿੱਧਿਆਂ ਦੀ
 ਸਿਧਿਆਈ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਛਲੀਏ ਆਪਣੀ ਹੀ ਲੋਚ ਵਿੱਚ ਫਸ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ७ ਜਦ ਦੁਸਟ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਦੀ ਆਮ ਵੀ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ
 ਹੈ, ਆਤੇ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ८ ਯਰਮੀ ਬਿਧਤਾ
 ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ९ ਰੁਧਰਮੀ
 ਆਪਣੇ ਮੂੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਨਾਮ ਰਦਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਯਰਮੀ ਗਿਆਨ
 ਦੇ ਰਾਹਨ ਛੁਡਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । १੦ ਜਦ ਯਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਨਗਰ ਦੇ
 ਲੋਕ ਯਰਮੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਯਰ ਜਦ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜੈਰਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ !
 ?? ਸਚਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮੀਸਾਂ ਨਾਲ ਨਗਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦੇ
 ਬੋਲਾਂ ਨਾਲ ਉਗ ਢਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । १੨ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ
 ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਬੁੱਧ ਹੈ, ਯਰ ਸਮਝਦਾਰ ਯਰਸ ਚੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । १੩ ਲੁਤਰਾ ਮਨੁੱਖ
 ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁਧਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਯਰਗਟ ਰਦਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮਨੁੱਖ ਗੱਲ
 ਨੂੰ ਲੁਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । १੪ ਜਿੱਥੇ ਆਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਡਿੱਗ ਖੈਂਦੇ ਹਨ,
 ਯਰ ਬਹੁਤੇ ਸਲਾਹਰਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਚਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । १੫ ਜਿਹੜਾ ਯਰਾਏ ਮਨੁੱਖ
 ਦਾ ਜਮਾਨਤੀ ਬਣੇ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਜਮਾਨਤ ਲੈਣ ਤੋਂ
 ਖਿਰਣਾ ਰਦਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । १੬ ਦਯਾਵਾਨ ਇਮਤਰੀ ਦਾ ਆਦਰ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਨਿਰਦਈ ਯਰਸ ਯਨ ਦੇ ਖਿੱਛੇ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । १੭ ਦਿਆਲੂ
 ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਭਲਾ ਰਦਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਨਿਰਦਈ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ
 ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । १੮ ਦੁਸਟ ਝੂਠ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ
 ਯਰਮ ਬੀਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । १੯ ਸਚਿਆਰ ਮਨੁੱਖ
 ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਯਰਾਧਤ ਰਦਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰਦਦਾ

ਜੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰਹਦਾ ਹੈ । ੨੦ ਜਿਹੜੇ ਮਨ ਦੇ ਟੋਢੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਰੋਲੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਘਿਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਖਰੀ ਚਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਖਰਮੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਇਹ ਗੱਲ ਖੱਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸਟ ਦੰਡ ਬਿਨਹਾਂ ਨਾ ਛੁੱਟੇਗਾ, ਖਰ ਖਰਮੀ ਦੀ ਆਮ ਛੁਡਾਈ ਜਾਵੇਗੀ । ੨੨ ਜਿਵੇਂ ਮੂਰ ਦੇ ਨੌਕ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇ ਦੀ ਨੱਖ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਰੁਖਵੰਤ ਇਸਤਰੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵੇਕਹੀਨ ਹੈ । ੨੩ ਖਰਮੀ ਦੀ ਲਾਲਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦੀ ਆਮ ਦਾ ਫਲ ਰਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਰੋਈ ਤਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਦਾ ਮਾਲ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਰੋਈ ਜੋਗ ਖਰਚ ਤੋਂ ਸਰਫਾ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਰੰਗਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੫ ਦਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਫਲਵੰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਮਿੰਜਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਮਿੰਜੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੨੬ ਜਿਹੜਾ ਆਨਾਜ ਨੂੰ ਦੱਬ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਤਾਂ ਲੋਕ ਫਿਟਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਆਮੀਸਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ੨੭ ਜਿਹੜਾ ਜਤਨ ਨਾਲ ਭਲਿਆਈ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ, ਉਹ ਚਿਰਧਾ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇਗੀ । ੨੮ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਧਨ ਉੱਤੇ ਆਮਰਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗਾ, ਖਰ ਖਰਮੀ ਹਰੇ ਖੱਤੇ ਵਾਂਗੂੰ ਨਹਿਲਗਉਣਗੇ । ੨੯ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਰਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵਿਰਮੇ ਵਿੱਚ ਲਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਮੂਰਖ ਬੁੱਧਵਾਨ ਦਾ ਦਾਮ ਹੋਵੇਗਾ । ੩੦ ਖਰਮੀ ਦਾ ਫਲ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਹੈ, ਆਤੇ ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੈ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੩੧ ਵੇਖੋ, ਖਰਮੀ ਵੀ ਇਸ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਫਲ ਭੋਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੁਸਟ ਆਤੇ ਧਾਰੀ ਰਿੰਨਾ ਵਧੀਕ ਭੋਗਣਗੇ !

੧੨

੧ ਉਹ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਖਰੀਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਜੋ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਸੂ ਵਰਗਾ ਹੈ । ੨ ਭਲੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਖਰਮੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਬੁਰੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੩ ਦੁਸਟਤਾ ਨਾਲ ਰੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਖਰ ਖਰਮੀਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਰਦੀ ਖੁੱਟੀ ਨਾ ਜਾਵੇਗੀ । ੪ ਨੇਕ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਖਤੀ ਦਾ ਮੁਕਟ ਹੈ, ਖਰ ਖੱਜਲ ਰਨ ਵਾਲੀ ਉਹ ਦੀ ਹੱਡੀਆਂ ਦਾ ਮਾੜਾ ਹੈ । ੫ ਖਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਫਲ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ੬ ਦੁਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖੂਨ ਰਨ ਲਈ ਖਾਤ ਲਾਉਣ ਦੇ ਵਿਖੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਰ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ੭ ਦੁਸਟ ਖਟਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਖਰ ਖਰਮੀਆਂ ਦਾ ਖਰ ਸਥਿਰ ਰਹੇਗਾ ।

੯ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਯਰਮੰਮਾ ਉਮ ਦੀ ਬੁੱਝ ਦੇ ਆਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਖੁੱਟੀ ਮੋਚ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਤੁੱਛ ਮਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੯ ਜੇ ਰੋਟੀਓ ਵੀ ਤੰਗ ਹੈ ਆਤੇ ਵਡਿਆਈ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਉਮ ਨਾਲੋਂ ਉਹ ਛੋਟਾ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਰੋਲ ਦਾਮ ਹੈ । ੧੦ ਯਰਮੀ ਆਪਣੇ ਯਸੂ ਦੇ ਯਰਾਣਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੁੱਝ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਦੀ ਦਯਾ ਵੀ ਨਿਰਦਈ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੧੧ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਦੱਬ ਕੇ ਵਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਵੇਗਾ, ਯਰ ਜੇ ਨਿਰੰਮੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਬੁੱਝ ਹੈ । ੧੨ ਦੁਸਟ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਲਈ ਲੋਚਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਯਰਮੀਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਫਲਦੀ ਹੈ । ੧੩ ਬੁਰਿਆਰ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਯਰਾਯ ਨਾਲ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਯਰਮੀ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਫਲ ਦੇ ਵਾਰਨ ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ ਤਿਰਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਤੇ ਜੇਹੀ ਰਿਮੇ ਦੀ ਵਰਨੀ ਤੇਹੀ ਉਮੇ ਦੀ ਭਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੧੫ ਮੁਰਖ ਦੀ ਚਾਲ ਉਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਬੁੱਝਵਾਨ ਮਲਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਮੁਰਖ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਝੱਟ ਯਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਸਿਆਣਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨੂੰ ਆਣਦੇਖਿਆ ਰਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਜਿਹੜਾ ਮੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯਰਮ ਨੂੰ ਯਰਗਟ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹ ਛਲ ਨੂੰ ਯਰਗਟ ਰਰਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਬਿਨੁਗਾਂ ਮੋਚੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਰ ਬੁੱਝਵਾਨ ਦੇ ਬਚਨ ਚੰਗਾ ਰਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ੧੯ ਸਚਿਆਈ ਸਦਾ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ, ਯਰ ਝੂਠ ਯਲ ਭਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੦ ਬੁਰੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਵਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਛਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਸਾਂਤੀ ਦੇ ਮਲਾਹਰਾਰਾਂ ਲਈ ਆਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਯਰਮੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬੁਰਿਆਈ ਨਹੀਂ ਯਵੇਗੀ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਬਿਯਤਾ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੨੨ ਝੂਠੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਯਹੇਵਾਹ ਲਈ ਖਿਣਾਉਣੇ ਹਨ, ਯਰ ਜੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਰਮੰਦ ਰਰਦਾ ਹੈ । ੨੩ ਸਿਆਣਾ ਮਨੁੱਖ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਲੁਕਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਮੁਰਖ ਦਾ ਦਿਲ ਮੁਰਖਤਾਈ ਦਾ ਯਰਚਾਰ ਰਰਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਉੱਦਮੀ ਲੋਕ ਉੱਚੇ ਰੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਯਰ ਆਲਮੀ ਬੇਗਾਮੀ ਵਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣੇਗਾ । ੨੫ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਉਹ ਨੂੰ ਝੁਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਚੰਗਾ ਬਚਨ ਉਹ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਰਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੬ ਯਰਮੀ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਾਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਦੀ ਚਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਭਟਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ੨੭ ਆਲਮੀ ਮਨੁੱਖ ਸਿਰਾਰ ਰਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੰਨਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਯਰ ਉੱਦਮੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਨਮੋਲ ਯਦਾਰਥ ਮਿਲਦੇ ਹਨ । ੨੮ ਯਰਮ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਯਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ।

੧੩

੧ ਬੁੱਧਵਾਨ ਖੁੱਤਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਿਤਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਠੱਠਾ
 ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ । ੨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਫਲ ਤੋਂ
 ਭਲਿਆਈ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰੰਤੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਦਾ ਖੋਟ ਜੁਲਮ
 ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੈ । ੩ ਜੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ
 ਦੀ ਸਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਜੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਖੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਲਈ
 ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ । ੪ ਆਲਸੀ ਦਾ ਜੀ ਲੋਚਦਾ ਤਾਂ ਹੈ, ਖਰ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ
 ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਖਰ ਉੱਦਮੀ ਦੀ ਜਾਨ ਰਿਸਟ-ਯੁਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ੫ ਖਰਮੀ ਨੂੰ
 ਝੂਠ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਦੁਸਟ ਸਰਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੬ ਜਿਹੜਾ
 ਸਿੱਧੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਖਰਮ ਉਹ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਖਾਖੀ ਆਪਣੀ
 ਦੁਸਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਕੋਈ ਤਾਂ ਯਨ ਨੂੰ ਟਿਕੋਣਾ ਕਰਦਾ
 ਫਿਰਦਾ ਖਰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਆਤੇ ਕੋਈ ਕੰਗਾਲ ਬਣਿਆ ਫਿਰਦਾ
 ਹੈ ਖਰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਯਨ ਹੈ । ੮ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਾਨ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਉਹ ਦਾ
 ਯਨ ਹੈ, ਖਰ ਗਰੀਬ ਅਜਿਹੀ ਯਮਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ । ੯ ਖਰਮੀ ਦੀ ਜੋਤ
 ਆਨੰਦ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੦ ਹੰਕਾਰ
 ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਹੀ ਝਗੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਜਿਹੜੇ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
 ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ । ੧੧ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਯਨ ਖੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਖਰ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਯਨ
 ਵਧ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੨ ਜਦ ਆਮ ਯੂਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀ
 ਹੈ, ਖਰ ਆਮ ਦਾ ਯੂਰਾ ਹੋਣਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕੁੱਖ ਹੈ । ੧੩ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰਮ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ
 ਉਹ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਬੁੱਧਵਾਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜੀਉਣ ਦਾ ਸੋਤਾ ਹੈ,
 ਜੇ ਮੌਤ ਦੀ ਫਾਹੀ ਤੋਂ ਖਰੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਚੰਗੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਿਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
 ਖਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹ ਮੁਸਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਗੁਰ
 ਸਿਆਣਾ ਮਨੁੱਖ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਮੁਰਖ ਆਪਣੀ ਮੁਰਖਤਾਈ
 ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਦੁਸਟ ਮੰਦੇਸਵਾਹਰ ਬਿਖਤਾ ਵਿੱਚ ਡਿਗਦਾ ਹੈ,
 ਖਰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਦੇਸਵਾਹਰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
 ਮੰਨਦਾ ਉਹ ਕੰਗਾਲ ਤੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਰ ਜੇ ਤਾੜਨਾ ਵੱਲ ਮਨ ਲਗਾਉਂਦਾ
 ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੯ ਜਦ ਇੱਛਿਆ ਯੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਆ ਨੂੰ
 ਮਿੱਠਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੁਰਖ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ।
 ੨੦ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦਾ ਸਾਖੀ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਮੁਰਖਾਂ ਦੇ ਸਾਖੀਆਂ

ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ । ੨੧ ਬਿਖਤਾ ਧਾਥੀਆਂ ਦੇ ਖਿੱਛੇ ਖੈਂਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ । ੨੨ ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਖੋਤਰਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਮਿਰਾਮ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਧਾਥੀ ਦਾ ਮਾਲ ਧੰਨ ਧਰਮੀ ਲਈ ਜੁੜਦਾ ਹੈ । ੨੩ ਗਰੀਬ ਦੀ ਖੈਲੀ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਮਾਰਾ ਅਗਰ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਰਿਆ ਦੇ ਰਾਹਨ ਉੱਜੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਜਿਹੜਾ ਖੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਮੋਟੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੈ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਰਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੇਲੇ ਮਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਦਾ ਹੈ । ੨੫ ਧਰਮੀ ਤਾਂ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਢਿੱਡ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ ।

੧੪

੧ ਬੁੱਧਵਾਨ ਇਸਤਰੀ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਖਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਮੂਰਖ ਆਪਣੇ ਗੱਬੀ ਹੀ ਉਹ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ੨ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਧੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਟੇਢੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ । ੩ ਮੂਰਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੰਦਰ ਦੀ ਲਾਠੀ ਹੈ, ਖਰ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਰਹਦੇ ਹਨ । ੪ ਜਿੱਥੇ ਬਲਦ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਖੁਰਲੀ ਸੁਬਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਖਰ ਬਲਦ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਅਨਾਜ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੫ ਭਰੋਸੇਮੈਂਦ ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਖਰ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ੬ ਠੱਠਾ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ ਖਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ, ਖਰੰਤੂ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਮੂਰਖ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਨਾ ਖਾਏਂਗਾ । ੮ ਸਿਆਣੇ ਦੀ ਬੁੱਧ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਖਰ ਮੂਰਖ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਛਲ ਹੀ ਹੈ । ੯ ਮੂਰਖ ਖਾਧ ਰਹ ਕੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੧੦ ਮਨ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕੁਝੰਤਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਾਇਆ ਲੱਤ ਅੜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ । ੧੧ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਖਰ ਉੱਜੜ ਜਾਵੇਗਾ, ਖਰ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦਾ ਤੰਬੂ ਆਬਾਦ ਰਹੇਗਾ । ੧੨ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਰਾਹ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਾਖਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਉਹ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ੧੩ ਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਲ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨ ਖਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤਿਰਖਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਭੋਲਾ ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਸਿਆਣਾ ਮੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਬੁੱਧਵਾਨ ਤਾਂ ਡਰ ਕੇ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਮੂਰਖ ਢੀਠ ਹੋ ਕੇ ਨਿਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਜਿਹੜਾ ਛੇਤੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਰਖਤਾਈ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਮਤੇ ਪਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੈਰ
 ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਭੋਲਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੁਰਖਤਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ,
 ਪਰ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੁਰਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਬੁਰੇ
 ਲੋਕ ਭਲਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਪਰਮੀਆਂ ਦੇ ਫਾਟਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਰਦੇ ਹਨ
 । ੨੦ ਰੰਗਾਲ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਘਿਰਣਾ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਯਨਵਾਨ ਦੇ
 ਬਹੁਤ ਮਾਰੇ ਪਰੇਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੨੧ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ
 ਹੈ ਉਹ ਖਾਧ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਰੰਗਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਮ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਘੰਨ ਹੈ ।
 ੨੨ ਜਿਹੜੇ ਬੁਰੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਰੱਢਦੇ ਹਨ ਭਲਾ, ਉਹ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਰਰਦੇ ? ਪਰ
 ਜਿਹੜੇ ਭਲੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਰਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਖਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ । ੨੩ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਦਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਵਾਮ ਨਾਲ
 ਬੁੜ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ੨੪ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦਾ ਘੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਰਟ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਰਖਾਂ
 ਦੀ ਮੁਰਖਤਾ ਨਿਰੀ ਮੁਰਖਤਾ ਹੀ ਹੈ । ੨੫ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਤਾਂ ਪਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ
 ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖੋਬੇਬਾਜ਼ ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ੨੬ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭੈ
 ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਖੱਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਖਨਾਹ ਦਾ ਸਥਾਨ
 ਹੈ । ੨੭ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੋਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਫਾਹੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਦਾ
 ਹੈ । ੨੮ ਪਰਜਾ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਜਾ ਦੇ ਘੱਟਣ
 ਨਾਲ ਗਾਰਮ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨੯ ਜਿਹੜਾ ਛੇਤੀ ਰੁਠੇਧ ਨਹੀਂ ਰਰਦਾ ਉਹ
 ਵੱਡਾ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਛੇਤੀ ਰੁਠੇਧ ਰਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਰਖਤਾਈ ਨੂੰ
 ਉੱਚਾ ਰਰਦਾ ਹੈ । ੩੦ ਸ਼ਾਂਤ ਮਨ ਸਰੀਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਪਰ ਈਰਖਾ ਹੱਡੀਆਂ
 ਨੂੰ ਮਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ੩੧ ਜਿਹੜਾ ਗਰੀਬ ਉੱਤੇ ਗਨੇਰ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਰੰਗਾਲ ਉੱਤੇ ਦੁਖਾ ਰਰਦਾ
 ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਰਰਦਾ ਹੈ । ੩੨ ਦੁਸਟ ਤਾਂ ਬੁਰਿਆਈ ਰਰਦਾ-ਰਰਦਾ
 ਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੀ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਨਾਹ ਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ।
 ੩੩ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਵਾਸ ਰਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਰਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ
 ਰੁੜ ਹੈ ਉਹ ਪਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੩੪ ਯਾਰਮਿਰਤਾ ਰੋਮ ਦੀ ਤਰੱਰੀ ਰਰਦੀ ਹੈ,
 ਪਰ ਖਾਧ ਉੱਮਤਾਂ ਲਈ ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਰਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੩੫ ਬੁੱਧਵਾਨ ਨੌਰਰ ਤੋਂ
 ਰਾਜਾ ਪਰਮੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਜਿਆਵਾਨ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰੁਠੇਧੀ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ ।

੧੫

੧ ਨਰਮ ਉੱਤਰ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਰਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਠੋਰ ਬਚਨ ਰੁਠੇਧ ਨੂੰ
 ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੨ ਬੁੱਧਵਾਨ ਦੀ ਜੀਭ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਹੀ ਟਿਸਤੇਮਾਲ ਰਰਦੀ

ਜੈ, ਯਰ ਮੁਰਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਬੰਸ ਮੁਰਖਤਾਈ ਨਿੱਕਲਦੀ ਜੈ । ੩ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ
 ਆਂਖਾਂ ਮਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਗਨ, ਆਤੇ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ
 ਤੌਰਦੀਆਂ ਗਨ । ੪ ਸਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰੁੱਖ ਜੈ, ਯਰ
 ਖੁੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੋੜਦੀਆਂ ਗਨ । ੫ ਮੁਰਖ ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਦੀ
 ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਜੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਜੈ ਉਹ ਸਿਆਣਾ
 ਜੈ । ੬ ਯਰਮੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਯਨ ਜੈ, ਯਰ ਦੁਸਟ ਦੀ ਰਠਾਈ ਨਾਲ ਰਸਟ
 ਹੁੰਦਾ ਜੈ । ੭ ਬੁੱਧਵਾਨ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਗਨ, ਯਰ ਮੁਰਖਾਂ ਦਾ ਮਨ
 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰਦਾ । ੮ ਦੁਸਟ ਦੀ ਭੋਟ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਘਿਣ ਰਦਾ ਜੈ, ਯਰ
 ਸਚਿਆਰਾਂ ਦੀ ਯਰਾਸਥਨਾ ਤੋਂ ਉਹ ਆਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਜੈ । ੯ ਦੁਸਟ ਦੀ ਚਾਲ ਤੋਂ
 ਯਹੋਵਾਹ ਘਿਣ ਰਦਾ ਜੈ, ਯਰ ਯਰਮ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਹ ਯਰੇਮ
 ਰੱਖਦਾ ਜੈ । ੧੦ ਜਿਹੜਾ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਜੈ ਉਹ ਨੂੰ ਸਖਤ ਤਾੜਨਾ
 ਮਿਲਦੀ ਜੈ, ਆਤੇ ਝਿੜਕ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਮਰੇਗਾ । ੧੧ ਯਤਾਲ ਆਤੇ
 ਵਿਨਾਮ ਲੋਕ ਵੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਆਂਗੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਯਏ ਗਨ, ਤਾਂ ਭਲਾ, ਆਦਮ ਵੰਸੀਆਂ
 ਦੇ ਮਨ ਵਿਵੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਾ ਹੋਣਗੇ ? ੧੨ ਠੱਠਾ ਰਨ ਵਾਲਾ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਯਸੰਦ ਨਹੀਂ
 ਰਦਾ, ਤੇ ਨਾ ਉਹ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਜਾਂਦਾ ਜੈ । ੧੩ ਮਨ ਆਨੰਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੁਖ
 ਉੱਤੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਜੈ, ਯਰ ਮਨ ਦੇ ਮੋਗ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨਿਰਾਸ ਹੁੰਦਾ ਜੈ ।
 ੧੪ ਮਮਝ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਰਦਾ ਜੈ, ਯਰ ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਮੁਰਖਤਾ
 ਦੇ ਨਾਲ ਖੋਟ ਭਰਦੇ ਗਨ । ੧੫ ਦੁੱਖੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਦਿਨ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਗਨ, ਯਰ ਚੰਗੇ ਮਨ
 ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਦਾਵਤਾਂ ਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਜੈ । ੧੬ ਉਹ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ
 ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭੈ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵੱਡੇ ਖਜਾਨੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਜੈ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ
 ਅਘਰਾਹਟ ਹੋਵੇ । ੧੭ ਸਾਗ ਯਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜਿੱਥੇ ਯਰੇਮ ਜੈ, ਯਲੇ ਹੋਏ ਥਲਦ
 ਨਾਲੋਂ ਜਿੱਥੇ ਵੈਰ ਜੈ, ਚੰਗਾ ਜੈ । ੧੮ ਰੁਏਯੀ ਛੇੜਖਾਨੀ ਰਦਾ ਜੈ, ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਗੁੱਸੇ
 ਵਿੱਚ ਯੀਮਾ ਜੈ ਉਹ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦਾ ਜੈ । ੧੯ ਆਲਸੀ ਦਾ ਰਾਹ ਰੰਡਿਆਂ
 ਦੀ ਘਾੜ ਜਿਹਾ ਜੈ, ਯਰ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਜੈ । ੨੦ ਬੁੱਧਵਾਨ
 ਖੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਰੱਖਦਾ ਜੈ, ਯਰ ਮੁਰਖ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ
 ਨੀਚ ਮਮਝਦਾ ਜੈ । ੨੧ ਨਿਰਬੁੱਧ ਮੁਰਖਤਾਈ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਜੈ, ਆਤੇ ਮਮਝ
 ਵਾਲਾ ਯਰਮ ਸਿੱਧੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਜੈ । ੨੨ ਜੇ ਸਲਾਹ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮਰਮਦ ਰੁਕ
 ਜਾਂਦੇ ਗਨ, ਯਰ ਜੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਇਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਗਨ ।
 ੨੩ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਯਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਜੈ, ਆਤੇ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਵੇਲੇ
 ਸਿਰ ਰਹੀਦਾ ਜੈ ਉਹ ਰਿਹਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਜੈ । ੨੪ ਸਿਆਣੇ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ
 ਰਾਹ ਉਤਾਰਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਯਤਾਲ ਦੇ ਹੋਠੋਂ ਯਰੇ ਰਹੇ । ੨੫ ਹੰਕਾਰੀਆਂ

ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅਗੇਵਾਹ ਢਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਬੰਨਿਆ ਨੂੰ ਰਾਇਮ ਰਦਦਾ ਹੈ । ੨੬ ਬੁਰਿਆਰ ਦੇ ਬਿਆਲ ਅਗੇਵਾਹ ਨੂੰ ਖਿਣਾਉਣੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਸੁਭ ਬਚਨ ਸੁੱਧ ਹਨ । ੨੭ ਨਫੇ ਦਾ ਲੋਭੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਜਿਹੜਾ ਵੱਢੀ ਤੋਂ ਖਿਣ ਰਦਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ । ੨੮ ਘਰਮੀ ਦਾ ਮਨ ਮੇਚ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਦੁਸਟ ਦੇ ਮੂੰਹੇ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ । ੨੯ ਦੁਸਟਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅਗੇਵਾਹ ਦੂਰ ਹੈ, ਘਰ ਉਹ ਘਰਮੀਆਂ ਦੀ ਘਰਾਬਨਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ । ੩੦ ਆਂਬਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਦਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸਟ ਰਦਦੀ ਹੈ । ੩੧ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਕੰਨ ਨਾ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸੇਗਾ । ੩੨ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਣਮੁਣਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਜੋ ਤਾੜਨਾ ਵੱਲ ਕੰਨ ਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝ ਘਰਾਘਤ ਰਦਦਾ ਹੈ । ੩੩ ਅਗੇਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਘਰਾਘਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਤੇ ਮਹਿਮਾ ਤੋਂ ਘਹਿਲਾਂ ਨਮਰਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।

੧੬

੧ ਮਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਘਰ ਜਥਾਨੇ ਉੱਤਰ ਅਗੇਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਉਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਹੈ, ਘਰ ਅਗੇਵਾਹ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ । ੩ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅਗੇਵਾਹ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਨੋਰਥ ਖੁਰੇ ਹੋਣਗੇ । ੪ ਅਗੇਵਾਹ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਖਾਸ ਮਰਮਦ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ, ਗਾਂ, ਦੁਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਘਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ । ੫ ਹਰੇਕ ਜਿਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇਵਾਹ ਨੂੰ ਖਿਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਗਾਂ ਕਿ ਆਜਿਹੇ ਲੋਕ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਸਜਾ ਤੋਂ ਨਾ ਛੁੱਟਣਗੇ । ੬ ਦਯਾ ਆਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਕੁਝਰਮ ਢੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਅਗੇਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੭ ਜਦ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਲ ਅਗੇਵਾਹ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੮ ਘਰਮ ਨਾਲ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਲਾਭ ਬੇਇਮਾਨੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਆਮਦਨੀ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੯ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉਹ ਦੇ ਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਅਗੇਵਾਹ ਉਹ ਦੇ ਘੈਰਾਂ ਦੀ ਆਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੦ ਗਾਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਬਚਨ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ । ੧੧ ਸੱਚੀ ਤੱਕੜੀ ਦੇ ਖੱਲੇ ਅਗੇਵਾਹ ਦੇ ਹਨ, ਗੁੱਬਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੱਟੇ ਉਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਹਨ । ੧੨ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨੀ ਗਾਜੇ ਲਈ ਖਿਣਾਉਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਘਰਮ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਦਾ ਟਿਕਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਘਰਮੀ

ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਾ ਧਰਮੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਧਰਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਮੌਤ ਦੇ ਦੂਤ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਧਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੀ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਬਰਸਾਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੱਦਲੀ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੧੬ ਬੁੱਧ ਦੀ ਧਰਮਯਤੀ ਚੇਖੇ ਮੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿੰਨੀ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲੋਂ ਸਮਝ ਦਾ ਧਰਮਯਤ ਕਰਨਾ ਚੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਆਖਣੀ ਚਾਲ ਦੀ ਚੌਰਸੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਖਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਨਾਮ ਤੋਂ ਧਰਮਾਂ ਹੰਗਾਮ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਧਰਮਾਂ ਅਮੰਤੀ ਰੂਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ੧੯ ਅਮੰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ ਵੰਡਣ ਨਾਲੋਂ ਰੰਗਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੨੦ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਅਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ! ੨੧ ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰ ਰਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸਰਤੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ੨੨ ਬੁੱਧਵਾਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੋਤਾ ਹੈ, ਧਰ ਮੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਮੁਰਖਤਾਈ ਹੀ ਹੈ । ੨੩ ਬੁੱਧਵਾਨ ਦਾ ਮਨ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਬਚਨ ਸਹਿਦ ਦੇ ਛੱਤੇ ਵਾਂਗੂ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਨ ਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ੨੫ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਗ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਜਾਧਦਾ ਹੈ, ਧਰ ਉਹ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੈ । ੨੬ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਉਸ ਤੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਭੁੱਖ ਉਹ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ । ੨੭ ਕੁਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਮਾੜਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨੮ ਟੇਢਾ ਮਨੁੱਖ ਝਗੜੇ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਖਣੇ ਜਾਨੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੯ ਹਨੇਰੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਫੁਮਲਾ ਕੇ, ਭੈੜੇ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੩੦ ਅੱਖੀਆਂ ਮਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੇਢੇ ਕੰਮ ਮੋਚਦਾ ਹੈ, ਬੁੱਲ੍ਹ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ । ੩੧ ਯੋਲਾ ਸਿਰ ਸਜਾਵਟ ਦਾ ਮੁਕਟ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਧਰਮਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੩੨ ਜਿਹੜਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਰਖੀਰ ਨਾਲੋਂ, ਅਤੇ ਆਖਣੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਸਹਿਰ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੩੩ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀਆਂ ਧਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

੧੭

੧ ਚੈਨ ਨਾਲ ਰੁੱਖੀ ਮਿੱਸੀ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਭਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘਰਾਬ ਹੋਣ ਘਰ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇ । ੨ ਸਿਆਣਾ ਸੇਵਕ ਸਰਮਿੰਦਾ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਖੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਗੁਰਮ ਚਲਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਵੇਗਾ । ੩ ਚਾਂਦੀ ਲਈ ਕੁਠਾਲੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਲਈ ਭੱਠੀ ਹੈ, ਘਰ ਮਨਾਂ ਦਾ ਘਰਾਬ ਵਾਲਾ ਅਹੋਵਾਹ ਹੈ । ੪ ਕੁਰਮੀ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਦੁਸਟ ਜਬਾਨ ਵੱਲ ਵੰਨ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੫ ਜਿਹੜਾ ਗਰੀਬ ਦਾ ਮਜ਼ਾਰ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਰਿਸੇ ਦੀ ਬਿਧਤਾ ਉੱਤੇ ਹੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ । ੬ ਖੋਤੇ ਬੁੱਢਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਟ ਹਨ, ਅਤੇ ਖੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸੇਭਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਘੇ ਹਨ । ੭ ਜਦ ਮਿੱਠਾ ਬੋਲ ਮੁਰਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੱਬਦਾ, ਤਾਂ ਖਤਵੰਤ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਫੱਬਣਗੇ ? ੮ ਰਿਸਵਤ ਉਹ ਦੇ ਦੋਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਰਤਨ ਹੈ, ਜਿੱਧਰ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੯ ਜਿਹੜਾ ਆਖਰਾਧ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖਰੇਮ ਨੂੰ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਜੇ ਰਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਛੇੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੦ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝਿੜਕ, ਮੁਰਖ ਉੱਤੇ ਸੇ ਰੋੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਸਰ ਰਦੀ ਹੈ । ੧੧ ਭੈੜਾ ਮਨੁੱਖ ਕੇਵਲ ਝਗੜਾ ਰਹਨਾ ਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਇੱਕ ਜਾਲਮ ਸੰਦੇਸਵਾਹਰ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੨ ਮੁਰਖਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਾਲੋਂ, ਰਿੱਛਣੀ ਜਿਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਭਲਾ ਹੈ । ੧੩ ਜਿਹੜਾ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੁਰਿਆਈ ਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਖਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਕਦੇ ਨਾ ਹੱਟੇਗੀ । ੧੪ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮੁੱਢ ਖਾਣੀ ਦੇ ਵਹਾ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਝਗੜਾ ਛਿੜਨ ਤੋਂ ਧਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ । ੧੫ ਜਿਹੜਾ ਦੁਸਟ ਨੂੰ ਘਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਘਰਮੀ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਖਿਣ ਰਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਮੁਰਖ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਲਈ ਧੈਸਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ, ਜਦ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ? ੧੭ ਮਿੱਤਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਖਰੇਮ ਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਰਾ ਬਿਧਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਜੰਮਿਆ ਹੈ । ੧੮ ਬੇਸਮਝ ਆਦਮੀ ਹੱਥ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਮਾਨਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਜੇ ਝਗੜੇ ਨਾਲ ਖਰੇਮ ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਖਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਖਰੇਮ ਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਆਖਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਖਣਾ ਨਾਮ ਭਾਲਦਾ ਹੈ । ੨੦ ਟੇਢੇ ਮਨ ਵਾਲਾ ਭਲਿਆਈ ਨਾ ਖਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਖੁੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਬਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਖਵੇਗਾ । ੨੧ ਮੁਰਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੋਣ ਵਾਲਾ ਦੁੱਖ ਹੀ ਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਦੇ ਖਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਨੰਦ

ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ੨੨ ਖੁਸ਼ ਦਿਲੀ ਚੰਗੀ ਦਵਾ ਹੈ, ਯਰ ਉਦਾਸ ਮਨ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੩ ਦੁਸ਼ਟ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚੋਂ ਰਿਸਵਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇ । ੨੪ ਬੁੱਧ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਮੂਰਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਯਰਤੀ ਦੇ ਬੰਨਿਆ ਵੱਲ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ । ੨੫ ਮੂਰਖ ਖੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਲਈ ਦੁੱਖ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਕੁੜਤਣ ਹੈ । ੨੬ ਯਰਮੀ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਯਰਯਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਿਆਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰਨਾ । ੨੭ ਜਿਹੜਾ ਖੱਟ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਸੀਲ ਸੁਭਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੮ ਮੂਰਖ ਵੀ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬੁੱਧ ਰਹੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੀ ਗਿਣੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਸਿਆਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੧੮

੧ ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਯੂਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਯਰਕਾਰ ਦੀ ਖਰੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ੨ ਮੂਰਖ ਸਮਝ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਯਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੩ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਮਾਨ, ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ੪ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਚਨ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਰਗੇ ਹਨ, ਬੁੱਧ ਦਾ ਚਮਕਾ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਜਿਹਾ ਹੈ । ੫ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਖੱਖ ਲੈਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯਰਮੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰਨਾ । ੬ ਮੂਰਖ ਦੇ ਬੋਲ ਝਗੜਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਖਾਣ ਦੇ ਜੋਗ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਮੂਰਖ ਦੇ ਬਚਨ ਉਹ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉਹ ਦੀ ਜਾਨ ਲਈ ਫਾਹੀ ਹਨ । ੮ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਆਦਲੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ੯ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਲਸੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਡਾਉ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ । ੧੦ ਯਰੋਵਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਖੱਕਾ ਬੁਰਜ ਹੈ, ਯਰਮੀ ਭੱਜ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੧ ਯਨਵਾਨ ਦੀ ਦੌਲਤ ਉਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਖੱਕਾ ਨਗਰ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਸਹਿਰਯਨਾਹ ਵਾਂਗੂ ਹੈ । ੧੨ ਨਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਹੰਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਆਦਰ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਨਮਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੧੩ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਮੂਰਖਤਾਈ ਤੇ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਹੈ । ੧੪ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਤਮਾ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਗਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਣ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ੧੫ ਸਿਆਣਾ ਮਨੁੱਖ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਯਰਾਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਦੇ ਕੰਨ ਗਿਆਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ

। ੧੬ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਲਈ ਰਾਗ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੱਡਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰੁੰਚਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਜਿਹੜਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਰਿਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹੋ ਸੱਚਾ ਜਾਖਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਫੇਰ ਉਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਆ ਕੇ ਉਹ ਦੀ ਭੇਤ ਖੋਲਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਯਰਚੀਆਂ ਖਾਉਣ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੯ ਰੁੱਮੇ ਹੋਏ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਧੱਕੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਐਥਾ ਹੈ, ਝਗੜੇ ਰਿਲੇ ਦੇ ਅਰਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੨੦ ਆਦਮੀ ਦਾ ਢਿੱਡ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਫਲ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਾਧਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਰੱਜਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੋਵੇਂ ਜੀਭ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨਾਲ ਧਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਸਦਾ ਫਲ ਖਾਣਗੇ । ੨੨ ਜਿਹ ਨੂੰ ਧਤਨੀ ਮਿਲੀ ਉਹ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਵਸਤ ਲੱਭੀ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਰਿਰਥਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਈ । ੨੩ ਰੰਗਾਲ ਤਾਂ ਤਰਲੇ ਰਰਕੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਯਨਵਾਨ ਰਰੜਾਈ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਿੱਤਰ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਯਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਭਰਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

੧੯

੧ ਖੁੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਰਖ ਨਾਲੋਂ, ਉਹ ਰੰਗਾਲ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਿੱਧੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ । ੨ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕਾਹਲੀ ਰਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਰਾਹੇ ਧੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੩ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੁਰਖਤਾਈ ਉਹ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇ ਚਿੜਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ । ੪ ਧਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਯਰ ਗਰੀਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਉਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੫ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਝੂਠ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ । ੬ ਧਰਉਧਰਾਹੀ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਤਰਲੇ ਰਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀ ਦੇ ਸੱਭੇ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੭ ਜਦੋਂ ਰੰਗਾਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ? ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਯਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਨ । ੮ ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਧ ਨੂੰ ਧਰਾਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਖਣੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਧਰੀਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਮਝ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ । ੯ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੦ ਮੌਜ ਮਾਨਣਾ ਮੁਰਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੱਥਦਾ, ਤਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦਾ ਗੁਰਮ ਚਲਾਉਣਾ ਕਿਵੇਂ ਫੱਥੇ ? ੧੧ ਸਮਝ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਰੋਧ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਰਾਧ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਸਾਨ ਹੈ ।

੧੨ ਗਾਜੇ ਦਾ ਰਹਿਰ ਬਬਰ ਮੇਰ ਦੇ ਗੱਜਣ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਯਰ ਉਹ ਦੀ ਯਰਮੰਨਤਾ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਪਈ ਹੋਈ ਤੁਰੇਲ ਵਾਂਗੂੰ ਹੈ । ੧੩ ਮੂਰਖ ਖੁੱਤਰ ਖਿਤਾ ਦੇ ਲਈ ਬਿਖਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਝਗੜੇ ਰਗੜੇ ਸਦਾ ਛੱਤ ਦੇ ਚੋਣ ਵਾਂਗੂੰ ਹਨ । ੧੪ ਘਰ ਅਤੇ ਯਨ ਯੁਰਖਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਰਾਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਯਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਪਤਨੀ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ੧੫ ਆਲਮ ਘੂਰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਮਤ ਪੁਰਾਣੀ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜੇ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚੱਲਣ ਉੱਤੇ ਯਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੭ ਜਿਹੜਾ ਗਰੀਬਾਂ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਮ ਨੂੰ ਉਮ ਦੀ ਰੀਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ । ੧੮ ਜਦ ਤੱਕ ਆਮ ਹੈ ਆਪਣੇ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇ, ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣ । ੧੯ ਡਾਢੇ ਕਰੋਯੀ ਨੂੰ ਸਜਾ ਭੋਗਣ ਦੇ, ਜੇ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ । ੨੦ ਮਲਾਹ ਨੂੰ ਸੁਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣੇਂ । ੨੧ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ । ੨੨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦਯਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਮ ਨੂੰ ਯਮੰਦ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਰੰਗਾਲ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੨੩ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭੈ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਤਿਰਖਤ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਰਹੇਗਾ । ੨੪ ਆਲਮੀ ਆਪਣੇ ਕਟੋਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਬ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਐਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਮੂੰਹ ਤੱਕ ਲਿਆਵੇ । ੨੫ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਸਿਆਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝੇਗਾ । ੨੬ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਾਦਰ ਅਤੇ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ । ੨੭ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਜਿਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਈਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਸੁਣਨਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇ । ੨੮ ਨਿਰੰਮਾ ਗਵਾਹ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਠੱਠਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੯ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਜਾ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਖਿੱਠ ਲਈ ਕੋਰੜੇ ਹਨ ।

ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਜਾਨ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੈ । ੩ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਮੁਰਖ ਝਗੜੇ ਛੇੜਦਾ ਹੈ । ੪ ਆਲਸੀ ਠੰਡ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹਲ ਨਹੀਂ ਵਾਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਵਾਢੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਭੀਖ ਮੰਗਿਆ ਰਹੇਗਾ ਪਰ ਲੱਭੇਗਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ । ੫ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਮਲਾਹ ਡੂੰਘੇ ਧਾਣੀ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਉਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਛ ਲਿਆਵੇਗਾ । ੬ ਬਹੁਤੇ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਦੁਆ ਦੀ ਡੱਡੀ ਖਿੱਟਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਨੁੱਖ ਰਿਹਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ੭ ਧਰਮੀ ਜਿਹੜਾ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਧੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ! ੮ ਰਾਜਾ ਜਿਹੜਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੯ ਕੋਣ ਆਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਰੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਧਾਧ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ? ੧੦ ਘੱਟ ਵੱਧ ਵੱਟੇ ਅਤੇ ਘੱਟ ਵੱਧ ਨਾਧ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਘਿਣੁ ਰਹਦਾ ਹੈ । ੧੧ ਬੱਚਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇਕ ਤੇ ਠੀਕ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ । ੧੨ ਕੰਨ ਜਿਹੜਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੱਖ ਜਿਹੜੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ । ੧੩ ਨੀਂਦ ਨਾਲ ਧਰੀਤ ਨਾ ਲਾ ਰਿਤੇ ਤੂੰ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਵੇਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਤਾਂ ਤੂੰ ਰੋਟੀ ਸੱਜ ਕੇ ਖਾਏਂਗਾ । ੧੪ ਖਰੀਦਣ ਵੇਲੇ ਗਾਹਕ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਰੱਦੀ, ਰੱਦੀ” ! ਪਰ ਜਦ ਦੂਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋਖੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਬਬਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਣਮੁੱਲ ਰਤਨ ਹਨ । ੧੬ ਜਿਹੜਾ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਵੇ ਉਹ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਗ ਲੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਪਰਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਵੇ ਉਹ ਦਾ ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਲੈ । ੧੭ ਚੋਰੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕੰਠਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਮਲਾਹ ਨਾਲ ਰਾਇਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੋ ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਮਲਾਹ ਲੈ ਕੇ ਜੁੱਧ ਕਰ । ੧੯ ਜਿਹੜਾ ਚੁਗਲੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਬਰ ਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਨਾ ਰੱਖੀਂ । ੨੦ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਦੀਵਾ ਖੁੱਧ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਝ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੧ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਮਿਰਾਸ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਬਾਰਕ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ । ੨੨ ਤੂੰ ਇਹ ਨਾ ਆਖ ਭਈ ਮੈਂ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ । ੨੩ ਘੱਟ ਵੱਧ ਵੱਟੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਛਲ ਦੀ ਤੌਰੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ । ੨੪ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਬੁੱਝੇ ? ੨੫ ਜੇ ਬਿਨਾ ਵਿਚਾਰੇ ਰੋਟੀ ਆਖੇ ਕਿ ਇਹ ਵਸਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਤੇ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖ ਕੇ ਖੁੱਛਣ

ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਫਾਹੀ ਹੈ । ੨੬ ਬੁੱਧਵਾਨ ਰਾਜਾ ਦੁਸਟਾ ਨੂੰ ਫਟਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰੀਆ ਚਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੭ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਤਮਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦੀਵਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਜਦਾ ਹੈ । ੨੮ ਦੁਸਟਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਗੱਦੀ ਸੰਭਲਦੀ ਹੈ । ੨੯ ਜੁਆਨਾਂ ਦੀ ਸੇਭਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁੱਢਿਆਂ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲੇ ਵਾਲ ਹਨ । ੩੦ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਜਖਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਾਰ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ।

੨੧

੧ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖਾਈ ਦੀਆਂ ਖਾਲਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਹੈ, ਉਹ ਜਿੱਥਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਖੋੜਦਾ ਹੈ । ੨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਾਲ ਉਹ ਦੀ ਆਖਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਜਾਖਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਯਹੋਵਾਹ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ । ੩ ਬਲੀਦਾਨ ਨਾਲੋਂ ਯਰਮ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ । ੪ ਅਮੰਤੀ ਅੱਖਾਂ ਹੰਕਾਰੀ ਮਨ ਅਤੇ ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾ, ਖਾਖ ਹਨ । ੫ ਮਿਹਨਤੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕੇਵਲ ਲਾਭ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਰ ਰਾਹੁਲੀ ਦਾ ਅੰਤ ਨਿਰੀ ਬੁਝ ਹੈ । ੬ ਝੂਠ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਖਤ ਕੀਤਾ ਯਨ ਹਵਾ ਨਾਲ ਉੱਡ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯੁਝ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਾਲੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ । ੭ ਦੁਸਟਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੂੰਝ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁੱਕਦੇ ਹਨ । ੮ ਦੇਸੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਰਾਹ ਟੇਢਾ ਹੈ, ਯਰ ਸਚਿਆਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿੱਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੯ ਝਗੜਾਨੂ ਖਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲੇ ਡੁੱਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਨਾਲੋਂ, ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਠੱਕਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੧੦ ਦੁਸਟ ਦਾ ਮਨ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਆਖਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ । ੧੧ ਜਦੋਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਬੁੱਧਵਾਨ ਨੂੰ ਉਥਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਖਰਾਖਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ੧੨ ਯਰਮੀ ਦੁਸਟ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ ਲਈ ਢਹਿ ਖੈਂਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਜਿਹੜਾ ਗਰੀਬ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵੇ, ਉਹ ਆਖ ਵੀ ਖੁਰਾਰੇਗਾ ਯਰ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਮਿਲੇਗਾ । ੧੪ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਭੇਟ ਨਾਲ ਕਰੋਧ, ਅਤੇ ਬੁੱਕਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਵੱਢੀ ਨਾਲ ਡਾਢਾ ਗੁੱਸਾ ਠੰਡਾ ਖੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ ਯਰਮੀ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਯਰ ਕੁਰਮੀ ਲਈ ਅਥਰਾਹਟ ਹੈ । ੧੬ ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਸਮਝ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਭਟਕਦਾ

ਜੈ, ਉਹ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਭੂਤਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੭ ਜਿਹੜਾ ਰਾਗ ਰੰਗ ਨੂੰ ਖਿਆਰ
 ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬੁੜ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਹੜਾ ਮੈਯਾ ਅਤੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਖਿਆਰ ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਯਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੮ ਦੁਸਟ ਯਰਮੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
 ਯੇਥੇ ਬਾਜ਼ ਸਿੱਧੇ ਲੋਰਾਂ ਦੇ ਥਾਂ ਸਜਾ ਯਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੧੯ ਝਗੜਾਲੂ ਅਤੇ ਚਿੜਨ
 ਯਤਨੀ ਦੇ ਰੋਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ ਉਜਾੜ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ । ੨੦ ਬੁੱਧਵਾਨ
 ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੀਮਤੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਤੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਮੁਰਖ ਆਦਮੀ ਉਹ
 ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਜਿਹੜਾ ਯਰਮ ਅਤੇ ਦਯਾ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ
 ਜੀਉਣ, ਯਰਮ ਅਤੇ ਆਦਰ ਯਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੨ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਬਲਵਾਨਾਂ ਦੇ
 ਨਗਰ ਉੱਤੇ ਚੜਾਈ ਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਨਮਟ ਰ ਦਿੰਦਾ
 ਹੈ । ੨੩ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੀ ਰਾਖੀ ਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ
 ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਬਿਯਤਾ ਤੋਂ ਰਾਖੀ ਰਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਜੇ ਡਾਢੇ ਹੰਗਰ ਨਾਲ ਰੰਮ
 ਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੰਗਰੀ, ਅਭਮਾਨੀ ਅਤੇ ਠੱਠਾ ਰਨ ਵਾਲਾ ਰੱਖਿਆ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੫ ਆਲਮੀ ਦੀ ਟਿੱਢਿਆ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ
 ਰੰਮ ਰਨ ਤੋਂ ਨਾਹ ਜੋ ਰਦੇ ਹਨ । ੨੬ ਰੋਈ ਹੈ ਜੋ ਦਿਨ ਭਰ ਲੇਭ ਹੀ ਰਦਾ
 ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਯਰਮੀ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰੁਦਾ ਨਹੀਂ । ੨੭ ਦੁਸਟ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ
 ਖਿਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਰਿਨਾ ਵਧੀਕ ਜਦ ਉਹ ਬੁਰੀ ਨੀਤ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
 । ੨੮ ਝੂਠੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਉਹੀ ਰਹਿਣ ਨਾਲ
 ਸਥਿਰ ਰਹੇਗਾ । ੨੯ ਦੁਸਟ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਮੁੱਖ ਰੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਯਰ
 ਸਚਿਆਰ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚੱਲਣ ਧਾਰੇ ਸੇਚ ਵਿਚਾਰ ਰਦਾ ਹੈ । ੩੦ ਰੋਈ ਬੁੱਧ,
 ਰੋਈ ਮੱਤ, ਰੋਈ ਮਲਾਹ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲੇ । ੩੧ ਜੁੱਧ ਦੇ ਦਿਨ
 ਲਈ ਖੋੜਾ ਤਿਆਰ ਰਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜਿੱਤ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

੨੨

ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤੀਹ ਰਹਾਉਤਾਂ

੧ ਵੱਡੇ ਯਨ ਨਾਲੋਂ ਨੇਰਨਾਮੀ ਚੁਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲੋਂ
 ਰਿਰਥਾ ਚੰਗੀ ਹੈ । ੨ ਯਨੀ ਅਤੇ ਰੰਗਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਰਿ ਉਨਹਾਂ ਸਭਨਾਂ
 ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ । ੩ ਸਿਆਣਾ ਤਾਂ ਬਿਯਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਲੁਕ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ, ਯਰ ਭੋਲੇ ਆਗਾਹਾਂ ਵਧ ਕੇ ਰਸਟ ਭੋਗਦੇ ਹਨ । ੪ ਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ
 ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣ ਦਾ ਫਲ ਯਨ, ਆਦਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੈ । ੫ ਟੇਢਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ
 ਵਿੱਚ ਰੰਡੇ ਅਤੇ ਫਾਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ
 ਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਨਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੬ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ
 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਰਦੀ

ਨਾ ਹਟੇਗਾ । ੭ ਯਨਵਾਨ ਰੰਗਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਗੁਰਮ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੮ ਜਿਹੜਾ ਬੁਰਾਈ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਖਤਾ ਹੀ ਵੱਢੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰਹਿਰ ਦੀ ਲਾਠੀ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ । ੯ ਜਿਹੜਾ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਰਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੦ ਠੱਠਾ ਰਚਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇ ਤਾਂ ਝਗੜਾ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾਲੇ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਨਿਰਾਦਰ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ । ੧੧ ਜਿਹੜਾ ਮਨ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਧਰੋਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਬੁੱਲ ਦਯਾਵਾਨ ਹਨ, ਸ਼ਾਜਾ ਉਹ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਰਚਦੀ ਹੈ, ਧਰ ਯੋਥੇਬਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਲਟ ਖੁਲਟ ਰਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਆਲਸੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਸੋਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾੜਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ ! ੧੪ ਪਰਾਈ ਯੋਰਤ ਦਾ ਮੂੰਹ ਇੰਕ ਚੁੰਘਾ ਟੇਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਰੋਏਯਿਤ ਹੈ । ੧੫ ਬਾਲਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੁਰਖਤਾਈ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾੜਨ ਦੀ ਸੋਟੀ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ੧੬ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣਾ ਯਨ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਗਰੀਬ ਉੱਤੇ ਆਨਹੋਰ ਰਚਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਯਨਵਾਨ ਨੂੰ ਭੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਟਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਰੰਨ ਲਾ ਕੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣ, ਅਤੇ ਮੋਰੇ ਗਿਆਨ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾ, ੧੮ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਰਹੇਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨ ਭਾਉਣੀ ਗੱਲ ਹੈ । ੧੯ ਮੈਂ ਯੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਤੈਨੂੰ, ਗਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਸਿਖਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਭਈ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ । ੨੦ ਭਲਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਤੀਹ ਰਹਾਉਤਾਂ ਉਧਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀਆਂ, ੨੧ ਭਈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਖਰਿਆਈ ਸਿਖਾਵਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਬਚਨ ਆਪਣੇ ਘੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇ ?

-1-

੨੨ ਰੰਗਾਲ ਨੂੰ ਨਾ ਲੁੱਟ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਦੁਖੀਏ ਉੱਤੇ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚ ਆਨਹੋਰ ਰਚ, ੨੩ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਲੁੱਟੇਗਾ ।

-2-

੨੪ ਕਰੋਧੀ ਦਾ ਸਾਖੀ ਨਾ ਬਣੀਂ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਗੁੱਸਾ ਰਚਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਤੁਰੀਂ, ੨੫ ਕਿਤੇ ਯਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਚਾਲ ਸਿੱਖ ਲਵੇਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਫਾਹੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇ ।

-3-

੨੬ ਜਿਹੜੇ ਗੱਥ ਤੇ ਗੱਥ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਰਰਜਾਈ ਦੇ ਜਮਾਨਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋ । ੨੭ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਵਿਛਾਉਣੇ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹੋਠੋਂ ਖਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ।

-4-

੨੮ ਜਿਹੜੇ ਖੁਰਾਣੇ ਬੰਨੇ ਤੇਰੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੇ ਲਾਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਨਾ ਸਰਕਾ ।

-5-

੨੯ ਜੇ ਤੂੰ ਰਿਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧੀਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ? ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨਮੁੱਖ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਛੋਟਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

੨੩

-6-

੧ ਜਦ ਤੂੰ ਰਿਸੇ ਗਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਬੈਠੇਂ, ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸੋਚ ਭਈ ਤੇਰੇ ਮਾਗਮਣੇ ਕੋਲ ਹੈ । ੨ ਜੇ ਤੂੰ ਖੇਟੂ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਉੱਤੇ ਛੁਰੀ ਰੱਖ ! ੩ ਉਹ ਦੇ ਸੁਆਦਲੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਲੋਭ ਨਾ ਕਰੀਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਯੇਥੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੈ ।

-7-

੪ ਯਨਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਚਲ ਨਾ ਕਰ, ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ । ੫ ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਲਾਵੇਂਗਾ ਜੋ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ? ਉਹ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਖੰਭ ਲੱਗਦੇ ਅਤੇ ਉਰਾਬ ਵਾਂਗੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

-8-

੬ ਤੂੰ ਬਦ ਨਜ਼ਰ ਵਾਲੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾਹ, ਨਾ ਉਹ ਦੇ ਸੁਆਦਲੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਲੋਭ ਕਰ, ੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੇ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਤੇਹਾ ਉਹ ਆਪ ਹੈ, ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਤਾਂ ਹੈ “ਖਾਹ, ਘੀ” ਪਰ ਉਹ ਦਾ ਮਨ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੮ ਜੇ ਗਰਾਹੀ ਤੂੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉਗਲ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠੇਂਗਾ ।

-9-

੯ ਮੁਰਖ ਦੇ ਮਾਗਮਣੇ ਨਾ ਬੋਲ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਸਿਆਣੇ ਬੋਲ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ ।

-10-

੧੦ ਯੁਗਾਣੇ ਬੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਰਕਾ, ਅਤੇ ਯਤੀਮਾਂ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੜ,
੧੧ ਰਿਉਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮਰਥ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਉਹੇ ਲੜੇਗਾ ।

-11-

੧੨ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰੰਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਵੱਲ ਲਾ ।

-12-

੧੩ ਬਾਲਕ ਦੇ ਤਾੜਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾ ਰੁੱਕ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰੇ
ਤਾਂ ਉਹ ਨਾ ਮਰੇਗਾ । ੧੪ ਤੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ
ਧਤਾਲੋਂ ਬਚਾ ਲੈ ।

-13-

੧੫ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ,
ਗਾਂ, ਮੇਰਾ ਵੀ ! ੧੬ ਅਤੇ ਜਦ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਿਕਲਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ
ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ।

-14-

੧੭ ਤੇਰਾ ਮਨ ਖਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਾ ਕੁੜ੍ਹੇ, ਸਗੋਂ ਤੂੰ ਦਿਨ ਭਰ ਯਹੋਵਾਹ
ਦਾ ਭੈ ਮੰਨ, ੧੮ ਰਿਉਂ ਜੋ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਆਸ
ਨਾ ਟੁੱਟੇਗੀ ।

-15-

੧੯ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਸੁਣ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ
ਵਿੱਚ ਚਲਾ । ੨੦ ਤੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਰਲ, ਨਾ ਹੀ ਖੋਟੂ ਰਬਾਬੀਆਂ
ਨਾਲ, ੨੧ ਰਿਉਂ ਜੋ ਸ਼ਰਾਬੀ ਅਤੇ ਖੋਟੂ ਗਰੀਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਆਦਮੀ
ਨੂੰ ਲੀਰਾਂ ਧਹਿਨਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

-16-

੨੨ ਆਪਣੇ ਧਿਉ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੂੰ ਜੰਮਿਆ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ
ਨੂੰ ਬੁਢੇਥੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣ । ੨੩ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਚੀਂ ਨਾ, ਨਾਲੇ
ਬੁੱਧ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵੀ । ੨੪ ਯਰਮੀ ਦਾ ਧਿਉ ਅੱਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ,
ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਖੁੱਤਰ ਜੰਮੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦ ਰਹੇਗਾ । ੨੫ ਤੇਰੇ
ਮਾਥੇ ਅਨੰਦ ਹੋਣ, ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ !

-17-

੨੬ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਆਪਣਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇ, ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾਂ ਵੱਲ ਲੱਗੀਆਂ ਰਹਿਣ । ੨੭ ਵੇਸਵਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਟੋਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪਰੀ ਯੋਰਤ ਇੱਕ ਭੀੜਾ ਖੁਹ ਹੈ । ੨੮ ਉਹ ਡਾਕੂ ਵਾਂਗੂੰ ਘਾਤ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ।

-18-

੨੯ ਕੌਣ ਗਾਏ ਗਾਏ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਕੌਣ ਅਫਸੋਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਕੌਣ ਝਗੜਾ ਲੂ ਹੈ ? ਕੌਣ ਕੁੜਦਾ ਹੈ ? ਕੌਣ ਯੈਵੋਂ ਘਾਇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਅਤੇ ਕਿਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲੀ ਹੈ ? ੩੦ ਉਹੋ ਗਨ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂਯ ਖੀਣ ਉੱਤੇ ਚਿਰ ਲਿਉਂਦੇ ਗਨ, ਅਤੇ ਰਲੀ ਹੋਈ ਸਰਾਬ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਗਨ । ੩੧ ਜਦੋਂ ਸਰਾਬ ਲਾਲ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਉਹ ਖਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲ ਨਾ ਤੱਕ । ੩੨ ਉੜਕ ਉਹ ਸੱਖ ਦੀ ਵਾਂਗੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੁਹੋ ਵਾਂਗੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ! ੩੩ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਅਨੋਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਲਧਨਾ ਕਰੇਗਾ ! ੩੪ ਤੂੰ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਜਾਏਂਗਾ ਜਿਹੜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਧਵੇ, ਅਥਵਾ ਮਸਤੂਲ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲੇਟ ਜਾਵੇ । ੩੫ ਤੂੰ ਆਖੋਂਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਮਾਰ ਤਾਂ ਖਾਧੀ ਧਰ ਮੈਂਨੂੰ ਯੀੜ ਨਾ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਕੁੱਟਿਆ ਤਾਂ ਗਿਆ ਧਰ ਮੈਂਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਮੈਂ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਆਵਾਂਗਾ ? ਮੈਂ ਫੇਰ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਾਂਗਾ !

੨੪

-19-

੧ ਬੁਰਿਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਣਮ ਨਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਚਾਹ ਰੱਖ, ੨ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਅਨਹੋਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲ ਦੁਸਟਤਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਗਨ ।

-20-

੩ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਘਰ ਬਣਾਈਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਉਹ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ੪ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਸਭ ਧਰਕਾਰ ਦੇ ਅਣਮੁੱਲ ਅਤੇ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਧਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਭਰਦੀਆਂ ਗਨ ।

-21-

੫ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਬਲਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਮਨੁੱਖ ਸਕਤੀ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੬ ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਮੱਤ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੁੱਧ ਕਰ, ਬਹੁਤੇ ਮਲਾਹੂਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚਾਉ ਹੈ ।

-22-

੭ ਬੁੱਧ ਖੁਰਖ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਮਭਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੁਝ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ ।

-23-

੮ ਜਿਹੜਾ ਬੁਰਿਆਈ ਮੋਚਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਜ਼ਮੀ ਆਖਣਗੇ ।
੯ ਖੁਰਖਤਾਈ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਧਾਧ ਹੈ, ਆਤੇ ਠੱਠਾ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਖਿਣ ਰਦੇ ਗਨ ।

-24-

੧੦ ਜੇ ਤੂੰ ਬਿਧਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਢਿੱਲਾ ਥੈ ਜਾਵੇਂ, ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਬਲ ਖੱਟ ਹੈ ।

-25-

੧੧ ਜਿਹੜੇ ਖਾਠੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਗਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾ, ਜਿਹੜੇ ਖਾਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਵਾ । ੧੨ ਜੇ ਤੂੰ ਆਖੇਂ, ਲਓ, ਮਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮੀ, ਤਾਂ ਜਿਹੜਾ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਚਦਾ ਹੈ ਭਲਾ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ? ਆਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਦਾ ਗਾਖਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ? ਭਲਾ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਰਰਨੀਆਂ ਦਾ ਫਲ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ?

-26-

੧੩ ਜੇ ਖੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਸਹਿਦ ਖਾਹ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਜੇ ਹੈ, ਆਤੇ ਮਖੀਰ ਦਾ ਟਧਰਾ ਤੇਰੇ ਤਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿੱਠਾ ਲੱਗੇਗਾ, ੧੪ ਜਾਣ ਲੈ ਰਿ ਬੁੱਧ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭੇ ਤਾਂ ਆਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਆਤੇ ਤੇਰੀ ਆਮ ਨਾ ਟੁੱਟੇਗੀ ।

-27-

੧੫ ਜੇ ਦੁਸਟ, ਧਰਮੀ ਦੀ ਵੱਸੇਂ ਦੀ ਖਾਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠ ! ਉਹ ਦੇ ਬਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਉਜਾੜ ! ੧੬ ਧਰਮੀ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਡਿੱਗ ਰੇ ਉੱਠ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ, ਧਰ ਦੁਸਟ ਬਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰੇ ਧਏ ਰਹਿੰਦੇ ਗਨ ।

-28-

੧੭ ਜਦ ਤੇਰਾ ਵੈਰੀ ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਨੰਦ ਨਾ ਹੋਵੀਂ, ਆਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਠੇਰਰ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਨ ਧਰਮੰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ੧੮ ਰਿਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਵੇਖ ਰੇ ਬੁਰਾ ਮੰਨੇ, ਆਤੇ ਆਖਣਾ ਰੁਏ ਉਸ ਤੋਂ ਗਟਾ ਲਵੇ ।

-29-

੧੯ ਕੁਰਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਨਾ ਕੁਝ ਨਾ ਦੁਸਟਾਂ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ਮ ਕਰ, ੨੦ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੁਰਿਆਰ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਮ ਨਹੀਂ, ਦੁਸਟਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ।

-30-

੨੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨ, ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਰਲ, ੨੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਖਤਾ ਅਚਾਨਕ ਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ?

ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਹਾਉਤਾਂ

੨੩ ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੱਬਪਾਤ ਕਰਨਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ । ੨੪ ਜਿਹੜਾ ਦੁਸਟ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਲੋਕ ਫਿਟਕਾਰਨਗੇ ਤੇ ਉੱਮਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਖਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ, ੨੫ ਧਰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਬਰਕਤ ਆਵੇਗੀ । ੨੬ ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਧਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੨੭ ਧਰਮੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਅਤੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਸੁਆਰ, ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ । ੨੮ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾ ਦੇ, ਆਪਣਿਆਂ ਬੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਯੋਧਾ ਨਾ ਦੇ । ੨੯ ਇਹ ਨਾ ਆਖੀਂ ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੀਤੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ । ੩੦ ਮੈਂ ਆਲਮੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਖੇਤ ਦੇ ਅਤੇ ਨਿਰਬੁੱਧ ਆਦਮੀ ਦੇ ਅੰਗੂਠੀ ਥਾਗ ਦੇ ਨੇੜਿਉਂ ਲੰਘਿਆ, ੩੧ ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੰਡੇ ਹੀ ਕੰਡੇ ਉੱਗੇ ਪਏ ਸਨ, ਉਹ ਭੱਖੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਘੱਲੀ ਕੰਠੀ ਢੱਕੀ ਪਈ ਸੀ । ੩੨ ਜੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਵੇਖ ਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਧਰਾਧਤ ਕੀਤੀ, ੩੩ ਰਤੀ ਕੁ ਨੀਂਦ, ਰਤੀ ਕੁ ਉੱਥ, ਰਤੀ ਕੁ ਗੱਥ ਟਿੱਕਠੇ ਕਰ ਕੇ ਲੰਮਾ ਧੈਣਾ, ੩੪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬੀ ਡਾਕੂ ਵਾਂਗੂੰ, ਅਤੇ ਤੰਗੀ ਸਮਤਰ ਧਾਰੀ ਵਾਂਗੂੰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇਗੀ ।

੨੫

ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਰਹਾਉਤਾਂ

੧ ਇਹ ਵੀ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀਆਂ ਰਹਾਉਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਰੀਯਾਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਨਕਲ ਕੀਤੀ, ੨ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਧਰਮ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗੱਲ ਦੀ ਖੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੩ ਜਿਵੇਂ ਆਰਾਮ ਦੀ ਉਚਿਆਈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਨੂੰ

ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ । ੪ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਖੋਟ ਰੱਢੇ, ਤਾਂ ਸਰਾਫ਼ ਲਈ ਭਾਂਡਾ ਬਣੇਗਾ । ੫ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਰੱਢੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਗੱਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ੬ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਪਣਾ ਆਦਰ ਨਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋ, ੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਧਰਯਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੀਵਿਆਂ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਭਈ ਤੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇ ਐਯਰ ਉਤਾਹਾਂ ਆ ਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ । ੮ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇਤੀ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦ ਤੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਤੈਨੂੰ ਸਰਮਿੰਦਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰੇਂਗਾ ? ੯ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਖਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹ, ੧੦ ਕਿਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਸਰਮਿੰਦਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰੇ ਨਾ ਮਿਟੇ । ੧੧ ਟਿਕਾਣੇ ਸਿਰ ਆਖੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਮੋਨੇ ਦੇ ਸੇਥਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ । ੧੨ ਬੁਝਵਾਨ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਨ ਲਈ ਮੋਨੇ ਦੀ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਕੰਨ ਦਾ ਗਹਿਣਾ ਹੈ । ੧੩ ਜਿਵੇਂ ਵਾਢੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਫ਼ ਦੀ ਠੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਜੀਅ ਠੰਡਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਜਿਹੜਾ ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਫੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਬੱਦਲ ਤੇ ਖੋਟ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਖਾ ਨਾ ਹੋਵੇ । ੧੫ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਹਾਕਮ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੱਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੰਨ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ । ੧੬ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਸਹਿਦ ਲੱਭਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿੰਨਾ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਉਨਾ ਹੀ ਖਾਹ, ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਖਾ ਕੇ ਉਗਲੱਛ ਨਾ ਦੇਵੇਂ । ੧੭ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਅਰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਨਾ ਜਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਅੱਕ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ । ੧੮ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਥੋੜੇ, ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਤੀਰ ਵਰਗਾ ਹੈ । ੧੯ ਬਿਧਤਾ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯੋਥੇਬਾਜ਼ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ, ਖਰਾਬ ਦੰਦ ਅਤੇ ਮੋਚ ਆਏ ਪੈਰ ਵਾਂਗੂ ਹੈ । ੨੦ ਕਿਸੇ ਉਦਾਸ ਮਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ, ਸਿਆਲ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਾ ਉਤਾਰਨ, ਅਤੇ ਸੱਟ ਉੱਤੇ ਸਿਰਕਾ ਧਾਉਣ ਵਾਂਗੂ ਹੈ । ੨੧ ਜੇ ਤੇਰਾ ਵੈਰੀ ਭੁੱਖਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਖੁਆ, ਅਤੇ ਤਿਹਾਣਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਆ, ੨੨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਅੰਗਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਾਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਅਯੋਵਾਹ ਤੈਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ । ੨੩ ਉਤਰੀ ਖੋਟ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ੨੪ ਝਗੜਾਲੂ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਖੁੱਲੇ ਡੁੱਲੇ ਅਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਨਾਲੋਂ, ਛੱਤ ਉੱਤੇ ਟਿੱਕ

ਨੌਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ । ੨੫ ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਦੇ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ ਠੰਡਾ ਧਾਣੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਆਈ ਹੋਈ ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਹੈ । ੨੬ ਯਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਯੋਗੇ ਦੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੰਧਲੇ ਸੋਤੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਏ ਝਰਨੇ ਵਰਗਾ ਹੈ । ੨੭ ਬਾਗਲਾ ਸਹਿਦ ਖਾਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਭਾਲ ਵਰਨੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਉੱਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੨੮ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਰਾਬੂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਉਹ ਉਸ ਢੱਠੇ ਹੋਏ ਨਗਰ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

੨੬

੧ ਜਿਵੇਂ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਬਰਫ ਅਤੇ ਵਾਢੀ ਵਿੱਚ ਵਰਖਾ, ਤਿਵੇਂ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਆਦਰ ਮੂਤ ਨਹੀਂ । ੨ ਜਿਵੇਂ ਚਿੜੀ ਭਟਕਦੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਵਟਾਰਾ ਉੱਡਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਮੱਲੇ ਮੱਲੀ ਦਾ ਸਰਾਧ ਨਹੀਂ ਧੈਂਦਾ । ੩ ਘੋੜੇ ਦੇ ਲਈ ਚਾਬੁਰ, ਗਯੇ ਦੇ ਲਈ ਲਗਾਮ, ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਦੀ ਖਿੱਠ ਲਈ ਸੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੪ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇ, ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਂ । ੫ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਦੇ, ਕਿਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਨ ਨਾ ਬਣ ਬੈਠੇ । ੬ ਜਿਹੜਾ ਮੂਰਖ ਦੇ ਹੱਥ ਸੁਨੇਹਾ ਘੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਧੈਰ ਤੇ ਰੁਗੜੀ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਜਹਿਰ ਖੀਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਜਿਵੇਂ ਲੰਗੜੇ ਦੀਆਂ ਲਮਕਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਿਰੰਮੀਆਂ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰਗਉਤਾਂ ਹਨ । ੮ ਜਿਵੇਂ ਖੱਬਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ੯ ਜਿਵੇਂ ਸਰਾਬੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੰਡਾ ਚੁੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਦਿਰਸਟਾਂਤ ਹੈ । ੧੦ ਜਿਵੇਂ ਤੀਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਫੱਟੜ ਵਰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੇ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੧ ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਤਾ ਆਪਣੀ ਉਲਟੀ ਨੂੰ ਚੱਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮੂਰਖ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੈ? ਉਹ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਮੂਰਖ ਲਈ ਵਧੇਰੀ ਆਮ ਹੈ! ੧੩ ਆਲਸੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੋਰ ਹੈ, ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਥਰ ਸੋਰ ਹੈ! ੧੪ ਜਿਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰਬਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਆਲਸੀ ਆਪਣੇ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ । ੧੫ ਆਲਸੀ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬਾਲੀ ਵਿੱਚ ਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਮੂੰਹ ਤੌਰ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਬੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਆਲਸੀ ਆਪਣੀ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਜਣਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜੋ ਠੀਕ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਜੋਗ ਹਨ, ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਮਝਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਜਿਹੜਾ ਰਾਹ ਤੁਰਦਿਆਂ ਧਰਾਏ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਧੈਰ ਆਉਂਦਾ

ਜੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਰਗਾ ਜੈ ਜੋ ਰੁੱਤੇ ਨੂੰ ਰੰਨੋਂ ਫੜੇ । ੧੮ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਯੱਗ ਯਾਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਤੀਰ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ, ੧੯ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਖੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਭਲਾ, ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ ? ੨੦ ਜਿੱਥੇ ਬਾਲਣ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਯੱਗ ਬੁੱਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਤੇ ਜਿੱਥੇ ਚੁਗਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਝਗੜਾ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੧ ਜਿਵੇਂ ਅੰਗਿਆਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਇਲੇ ਯਾਤੇ ਯੱਗ ਉੱਤੇ ਲੱਕੜਾਂ, ਉਵੇਂ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਝਗੜਾਲੂ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੨ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਆਦਲੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ੨੩ ਜਿਵੇਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਉੱਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਖਾਣੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਤਿਵੇਂ ਬੁਰੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਭਰੇ ਬਚਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੨੪ ਵੈਰੀ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਠਕ ਕਰਦਾ, ਯਾਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਖੋਖਾ ਰੱਖ ਛੱਡਦਾ ਹੈ । ੨੫ ਜਦ ਉਹ ਮਿੱਟੀਆਂ ਮਿੱਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਵਿਸਵਾਸ ਨਾ ਕਰੀਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਖਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ । ੨੬ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਾ ਵੈਰ ਖੋਖੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੁਕਿਆ ਵੀ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੨੭ ਜਿਹੜਾ ਟੋਕਾ ਖੁੱਟਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਖੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇਗਾ, ਯਾਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖੱਬਰ ਰੋੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪਵੇਗਾ । ੨੮ ਝੂਠੀ ਜੀਭ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕੁਚਲਿਆ, ਯਾਤੇ ਚਾਪਲੂਸ ਮੂੰਹ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

੨੭

ਭਲਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੇਖੀ ਨਾ ਮਾਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਭਈ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ । ੨ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ ਧਰ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਕਰੇ, ਗਾਂ ਓਧਰਾ ਕਰੇ, ਨਾ ਤੇਰੇ ਬੁੱਲ । ੩ ਖੱਬਰ ਭਾਰਾ ਹੈ, ਰੋਤ ਬੋਝਲ ਹੈ, ਧਰ ਮੁਰਖ ਦਾ ਕੁੜਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭਾਰਾ ਹੈ । ੪ ਗੁੱਸਾ ਨਿਰਦਈ ਯਾਤੇ ਕਰੋਧ ਇੱਕ ਗੜ੍ਹ ਹੈ, ਧਰ ਈਰਖਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ੫ ਗੁੱਝੀ ਧਰੀਤ ਨਾਲੋਂ ਖੁੱਲੀ ਤਾੜਨਾ ਚੰਗੀ ਹੈ । ੬ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਖਮ ਵਫਾਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਧਰ ਵੈਰੀ ਦੇ ਚੁੰਮੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੭ ਰੱਜੇ ਹੋਏ ਮਨ ਨੂੰ ਸਹਿਦ ਦਾ ਛੱਤਾ ਵੀ ਫਿੱਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਧਰ ਭੁੱਖੇ ਨੂੰ ਹਰ ਕੋਝੀ ਵਸਤ ਵੀ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ । ੮ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣਿਓਂ ਭਟਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਖੰਢੀ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਹਲਣੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਜਾਵੇ । ੯ ਯਾਤੇ ਯਾਤੇ ਸੁਗੰਧ ਜੀ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਮਨੋਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਹੈ । ੧੦ ਆਪਣੇ ਯਾਤੇ ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡ, ਯਾਤੇ ਆਪਣੀ ਬਿਧਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਘਰ ਨਾ ਜਾ, ਦੂਰ ਦੇ ਭਰਾ ਨਾਲੋਂ ਨੇੜੇ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ

ਚੰਗਾ ਹੈ । ੧੧ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋਵੀਂ ਆਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਰਹੀਂ, ਭਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਰਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਮੋਹਣਾ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਸਿਆਣਾ ਬਿਖਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਲੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਭੋਲੇ ਆਗਾਹਾਂ ਵੱਧ ਕੇ ਰਸਟ ਭੋਗਦੇ ਹਨ । ੧੩ ਜਿਹੜਾ ਖਰਦੇਸੀ ਦਾ ਜਮਾਨਤੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਦੇ ਕੱਧੜੇ ਲਾਗ ਲੈ, ਆਤੇ ਜਿਹੜਾ ਓਖਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਜਮਾਨਤੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਦਾ ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਲੈ । ੧੪ ਜਿਹੜਾ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਦੇ ਕੇ ਆਮੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਟਿਹ ਸਰਾਖ ਹੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੫ ਝੜੀ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਚੋਆ, ਆਤੇ ਝਗੜਾਲੂ ਖਤਨੀ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਮਾਨ ਹਨ ! ੧੬ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਖੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਆਬਵਾ ਉਹ ਮੱਜੇ ਗੱਥ ਨਾਲ ਤੇਲ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ ! ੧੭ ਜਿਵੇਂ ਲੋਹਾ ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਚਮਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੮ ਜਿਹੜਾ ਗੁੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੀ ਸਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਖਾਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਜੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀ ਸੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੧੯ ਜਿਵੇਂ ਜਲ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਦਾ ਖਰਛਾਵਾਂ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਖਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੨੦ ਜਿਵੇਂ ਖਤਾਲ ਆਤੇ ਦੇਜਖ ਰਦੀ ਤਿਰਖਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਆੱਖੀਆਂ ਵੀ ਰਦੀ ਤਿਰਖਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ । ੨੧ ਜਿਵੇਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਲਈ ਕੁਠਾਲੀ ਆਤੇ ਮੇਨੇ ਦੇ ਲਈ ਭੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜਮ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਜਾਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨੨ ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਉੱਖਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਣਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੋਹਲੇ ਨਾਲ ਕੁੱਟੋ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾਈ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੱਟਣੀ । ੨੩ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਲੈ, ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਖਸੂਆਂ ਦੀ ਸੁੱਧ ਰੱਖ, ੨੪ ਕਿਉਂ ਜੇ ਯਨ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ, ਭਲਾ, ਮੁਕਟ ਖੀੜੀਓ ਖੀੜੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ? ੨੫ ਜਦ ਘਾਹ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਘਾਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਆਤੇ ਯਹਾੜਾਂ ਦਾ ਮਾਗ ਖੁੱਤ ਇੱਕਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੬ ਲੋਲੇ ਤੇਰੇ ਬਸਤਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣਗੇ, ਤੇ ਬੱਕਰੇ ਖੇਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ, ੨੭ ਆਤੇ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਤੇਰੇ ਆਤੇ ਤੇਰੇ ਟੱਬਰ ਦੀ ਖਾਧ ਖੁਰਾਕ ਲਈ, ਆਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਦਾਮੀਆਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਬਖੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

੨੮

੧ ਦੁਸਟ ਨੱਠਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਖਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਖਰ ਯਰਮੀ ਮੇਰ ਵਾਂਗੂੰ ਨਿਡਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੨ ਦੋਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰਾਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਹਾਰਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਸਿਆਣੇ ਆਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਖਰਬੰਧ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ । ੩ ਜੇ ਰੰਗਾਲ ਮਨੁੱਖ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਾਛੜ ਦੇ ਮੀਂਹ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਰੋਟੀ ਵੀ

ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦਾ । ੪ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਿਆਗਣ ਵਾਲੇ ਦੁਸਟਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ
 ਰਦੇ ਗਨ, ਯਰ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਉਨਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਰਦੇ
 ਗਨ । ੫ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਮਝਦੇ, ਯਰਤੂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਭਾਲ ਰਰਨ
 ਵਾਲੇ ਮਭ ਕੁਝ ਮਮਝਦੇ ਗਨ । ੬ ਰੰਗਾਲ ਜੋ ਖਰਿਆਈ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਖੁੱਟੀ
 ਚਾਲ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਭਾਂਵੇ ਉਹ ਯਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇ । ੭ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਖਾਲਣਾ
 ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਮਮਝਦਾਰ ਖੁੱਤਰ ਹੈ, ਯਰ ਖੇਟੂਆਂ ਦਾ ਮੇਲੀ ਆਪਣੇ ਖਿਤਾ ਦਾ
 ਮੂੰਹ ਰਾਲਾ ਰਦਾ ਹੈ । ੮ ਜਿਹੜਾ ਬਿਆਜ ਆਤੇ ਕੁਯਰਮ ਦੀ ਖੱਟੀ ਨਾਲ ਯਨ
 ਵਯਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗਰੀਬਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਿਆ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕਠਾ ਰਦਾ ਹੈ
 । ੯ ਜਿਹੜਾ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਰੰਨ ਫੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਯਰਾਰਥਨਾ ਵੀ
 ਖਿਣਾਉਣੀ ਠਹਿਰਦੀ ਹੈ । ੧੦ ਜਿਹੜਾ ਸਚਿਆਰ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਯਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ
 ਆਪਣੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਆਪ ਡਿੱਗ ਯਵੇਗਾ, ਯਰ ਖਰੇ ਲੋਰ ਚੰਗੀ ਮਿਰਾਮ ਯਾਉਣਗੇ ।
 ੧੧ ਯਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਰ ਮੱਤ ਵਾਲਾ
 ਗਰੀਬ ਉਹ ਨੂੰ ਮਮਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਜਦੋਂ ਯਰਮੀ ਜਿੱਤਦੇ ਗਨ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੇਭਾ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਯਰ ਜਾਂ ਦੁਸਟ ਉੱਠਦੇ ਗਨ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕੇ ਲੈਂਦੇ
 ਗਨ । ੧੩ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਖਰਾਯਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,
 ਯਰ ਜੋ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
 । ੧੪ ਯੰਨ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਸਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜੋ
 ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿਯਤਾ ਵਿੱਚ ਯੈ ਜਾਵੇਗਾ ੧੫ ਗਰੀਬ
 ਯਰਜਾ ਉੱਤੇ ਦੁਸਟ ਗਾਰਮ ਗੱਜਣ ਵਾਲੇ ਮੋਰ, ਆਤੇ ਫਿਰਦੇ ਰਿੱਛ ਵਰਗਾ ਹੈ ।
 ੧੬ ਮਮਝਹੀਣ ਗਾਰਮ ਬਹੁਤਾ ਆਨਹੋਰ ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਜੋ ਲੋਭ
 ਤੋਂ ਖਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਰਹੇਗਾ । ੧੭ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ
 ਰਿਸੇ ਜਾਨ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਟੋਏ ਵੱਲ ਨੱਸਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕੇ
 ! ੧੮ ਜਿਹੜਾ ਨੇਰ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਯਰ ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹ
 ਖੁੱਟੇ ਗਨ ਉਹ ਆਚਾਨਕ ਡਿੱਗ ਯਵੇਗਾ । ੧੯ ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਜਮੀਨ ਵਾਹੁੰਦਾ
 ਹੈ ਉਹ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਰੱਜੇਗਾ । ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਨਿਰੰਮਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਰੱਜੇਗਾ, ੨੦ ਸੱਚੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਵਯੋਰੀਆਂ ਆਮੀਸਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ,
 ਯਰ ਜਿਹੜਾ ਯਨਵਾਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ
 । ੨੧ ਖੱਖਯਾਤ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਆਤੇ ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਰੋਟੀ
 ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਦੇ ਲਈ ਆਖਰਾਯ ਕਰੇ । ੨੨ ਲੋਭੀ ਮਨੁੱਖ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ
 ਯਨ ਦਾ ਖਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਭਈ ਗਰੀਬੀ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆ
 ਯਵੇਗੀ ੨੩ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਚਾਯਲੂਮੀ

ਰਹਦਾ ਹੈ, ਬਾਗਲੀ ਰਿਰਥਾ ਖਾਵੇਗਾ ੨੪ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਜਾਂ ਆਪਣੀ
 ਮਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਇਹ ਕੋਈ ਆਖਰਾਯ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਨਾਮ ਰਹਨ
 ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਖੀ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ । ੨੫ ਲੋਭੀ ਮਨੁੱਖ ਝਗੜਾ ਛੇੜਦਾ ਹੈ, ਘਰ
 ਜਿਹੜਾ ਅਗੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਿਸਟ-ਖੁਸਟ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।
 ੨੬ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਰਖ ਹੈ, ਘਰ ਜੋ ਬੁੱਧ
 ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ । ੨੭ ਜਿਹੜਾ ਰੰਗਲ ਨੂੰ ਦਾਨ ਰਹਦਾ
 ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਘਰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਖੀਆਂ ਮੇੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਾਗਲੇ ਸਰਾਧ ਧੈਣਗੇ । ੨੮ ਜਦ ਦੁਸਟ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਲੁਕ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘਰਮੀ ਤਰੱਕੀ ਰਹਦੇ ਹਨ ।

੨੯

੧ ਜਿਹੜਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਤਾੜਨਾ ਖਾ ਕੇ ਵੀ ਹਠ ਕਰੇ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਭੰਨਿਆ
 ਜਾਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਤਦ ਉਹ ਦਾ ਕੋਈ ਉਥਾਓ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ । ੨ ਜਦ ਘਰਮੀ ਉੱਚੇ
 ਰੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲੋਕ ਆਨੰਦ ਰਹਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਜਦੋਂ ਦੁਸਟ ਰਾਜ ਰਹਦੇ ਹਨ
 ਤਾਂ ਘਰਜਾ ਧਾਗਾਂ ਮਾਰਦੀ ਹੈ । ੩ ਜਿਹੜਾ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਖਰੀਤ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਆਪਣੇ ਖਿਉ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਜਿਹੜਾ ਵੇਸਵਾ ਦਾ ਸੰਗ ਰਹਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੪ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਦੇਸ ਨੂੰ ਸਿਰੜ ਰਹਦਾ
 ਹੈ, ਘਰ ਰਿਸਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੫ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ
 ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਚਾਖਲੂਮੀ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਧੈਰਾਂ ਲਈ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਂਦਾ ਹੈ
 । ੬ ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਖਰਾਯ ਫਾਹੀ ਹੈ, ਘਰ ਘਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਆਨੰਦ ਹੋ ਕੇ ਜੈਰਾਏ
 ਗਜਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੭ ਘਰਮੀ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਘਰ
 ਦੁਸਟ ਉਹ ਦੇ ਸਮਝਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ । ੮ ਠੱਠਾ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ
 ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਲਾਂਬੂ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਘਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕਰੋਧ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।
 ੯ ਜਦ ਬੁੱਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਮੁਰਖ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕਰੇ, ਤਦ ਉਹ ਕਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ ਆਤੇ ਠੱਠਾ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ । ੧੦ ਖੂਨੀ ਮਨੁੱਖ ਖਰਿਆਂ
 ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਆਤੇ ਸਚਿਆਰਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ।
 ੧੧ ਮੁਰਖ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਬੁੱਧਵਾਨ ਆਪਣੇ
 ਮਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਆਤੇ ਸਾਂਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਜੇ ਕੋਈ ਗਾਰਮ ਝੂਠ ਉੱਤੇ ਕੰਨ
 ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸੱਭੇ ਨੌਕਰ ਦੁਸਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ । ੧੩ ਰੰਗਾਲ ਆਤੇ ਆਨਹੋਰ
 ਰਹਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਗੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਾਂ ਨੂੰ
 ਚਾਨਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜਾ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾ ਨਿਆਂ ਰਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ
 ਦੀ ਗੱਦੀ ਸਦਾ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ । ੧੫ ਤਾੜਨਾ ਆਤੇ ਸੋਟੀ ਬੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਘਰ

ਜਿਹੜਾ ਬਾਲਰ ਬੇਮੁਹਾਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਨਮੋਸ਼ੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਜਦੋਂ ਦੁਸਟ ਖਰਬਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਖਰਾਯ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਖਰਮੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ ਵੇਖਣਗੇ । ੧੭ ਆਪਣੇ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰੇਗਾ । ੧੮ ਜਿੱਥੇ ਦੁਸਟ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਬੇਮੁਹਾਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ । ੧੯ ਸੇਵਕ ਕੇਵਲ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਯਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਖਰ ਖਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ । ੨੦ ਹੀ ਤੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਮੁਰਖ ਤੋਂ ਬਾਹਲੀ ਆਮ ਹੈ । ੨੧ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਦਾਮ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਤੋਂ ਲਾਡਾਂ ਨਾਲ ਖਾਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਖੀਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਬੈਠੇਗਾ । ੨੨ ਕੁਝੀ ਮਨੁੱਖ ਲੜਾਈ ਛੇੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਆਖਰਾਯ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੩ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੇਗਾ, ਖਰ ਮਨ ਦਾ ਅਧੀਨ ਆਦਰ ਖਰਾਬ ਤ ਕਰੇਗਾ । ੨੪ ਚੋਰ ਦਾ ਸਾਂਝੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਵੈਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੌਂਹ ਤਾਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਦੱਸਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ । ੨੫ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਭੈ ਫਾਹੀ ਹੈ, ਖਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ । ੨੬ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਿਆਂ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੨੭ ਖਰਮੀ ਕੁਠਿਆਈਂ ਤੋਂ ਖਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਸਿੱਧੀ ਚਾਲ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਖਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

੩੦

ਆਗੂਰ ਦੇ ਵਚਨ

੧ ਯਾਰਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਆਗੂਰ ਦੀਆਂ ਰਹਾਉਤਾਂ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਈਥੀਏਲ, ਹਾਂ ਈਥੀਏਲ ਅਤੇ ਉੱਕਾਲ ਨੂੰ ਆਖਦਾ, ੨ ਸੱਚੀਂ ਮੁੱਚੀਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਖਸੂ ਵਰਗਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਜਿਹੀ ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੩ ਮੈਂ ਬੁੱਧ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਖਾਈ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਖਵਿੱਤਰ ਖੁਰਖ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ । ੪ ਆਰਾਮ ਉੱਤੇ ਕੋਣ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ? ਕਿਹ ਨੇ ਖੋਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟਿਆ ? ਕਿਹ ਨੇ ਖਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ? ਕਿਹ ਨੇ ਖਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੰਨੇ ਠਹਿਰਾਏ ? ਉਹ ਦਾ ਕੀ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਦਾ ਕੀ ਨਾਮ ਹੈ ? ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਦੱਸ ! ੫ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਹਰੇਰ ਬਚਨ ਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੀ ਸਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਢਾਲ ਹੈ

। ੬ ਤੂੰ ਉਗ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਨਾ ਵਧਾ, ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਉਗ ਤੈਨੂੰ
ਤਾੜਨਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਝੂਠਾ ਨਿੱਕਲੋਂ ।

ਹੋਰ ਰਗਉਤਾਂ

੧ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਦੇ ਵਰ ਮੰਗੇ ਗਨ, ਮੇਰੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ
ਨਾ ਮੁੱਕਰੀਂ । ੨ ਮਿੱਥਿਆ ਅਤੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਗਰੀਬੀ
ਨਾ ਧਨ ਦੇ, ਮੇਰੀ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਨੂੰ ਖਿਲਾ, ੩ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਰੱਜ ਖੁੱਜ ਕੇ ਮੁੱਕਰ ਜਾਵਾਂ
ਅਤੇ ਆਖਾਂ “ਯਹੋਵਾਹ ਰੋਣ ਹੈ” ? ਆਖਵਾ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਬੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵਾਂ ਤੇ
ਚੋਰੀ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਾਂਵਾਂ । ੪ ਦਾਮ
ਦੀ ਉਗ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਕਰ, ਕਿਤੇ ਉਗ ਤੈਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਵੇ ਅਤੇ
ਤੂੰ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰੇਂ । ੫ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵੀ ਗਨ ਜਿਹੜੇ ਆਖਣੇ ਖਿਉ ਨੂੰ ਫਿਟਕਾਰਦੇ,
ਅਤੇ ਆਖਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁਘਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ । ੬ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵੀ ਗਨ ਜਿਹੜੇ
ਆਖਣੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਗਨ, ਧਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਲੀਤੀ ਧੋਤੀ ਨਹੀਂ
ਗਈ । ੭ ਅਜਿਹੀ ਖੀੜ੍ਹੀ ਵੀ ਹੈ ! ਉਗਨਾਂ ਦੀ ਦਿਰਸ਼ਤ ਕਿਹੀ ਘੁਮੰਡ ਭਰੀ
ਹੈ, ਅਤੇ ਉਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਕੋਰੀਆਂ ਉਤਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਗਨ !
੮ ਅਜਿਹੀ ਖੀੜ੍ਹੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੰਦ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਾੜਾਂ ਫੁਰੀਆਂ ਗਨ,
ਭਈ ਉਗ ਮਮਕੀਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਰੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾ
ਜਾਣ । ੯ ਜੇਕਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਗਨ ਜੋ ਦੇ, ਦੋ ਆਖਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਗਨ ।
ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਨ ਜੋ ਕਦੀ ਰੱਜਦੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚਾਰ ਗਨ ਜੋ ਕਦੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ
ਆਖਦੀਆਂ, ੧੦ ਪਤਾਲ ਅਤੇ ਥਾਂਝ ਦੀ ਕੁੱਖ, ਧਰਤੀ ਜੋ ਜਲ ਨਾਲ ਤਿਰਧਤ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਜੋ ਕਦੀ “ਬੱਸ” ਨਹੀਂ ਆਖਦੀ । ੧੧ ਜਿਹੜੀ ਅੱਖ
ਖਿਉ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਤਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁੱਛ
ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਵਾਦੀ ਦੇ ਰਾਂ ਉਗ ਨੂੰ ਖੋਦ-ਖੋਦ ਕੱਢਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਰਝਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉਗ
ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣਗੇ । ੧੨ ਇਹ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਾਹਲੀਆਂ ਅਚਰਜ ਗਨ, ਸਗੋਂ
ਚਾਰ ਗਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ, ੧੩ ਕਾਸਮ ਵਿੱਚ ਉਕਾਥ ਦਾ
ਗਾਹ, ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ ਸੱਥ ਦਾ ਗਾਹ, ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਗਾਜ ਦਾ ਗਾਹ, ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ
ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਚਾਲ । ੧੪ ਵਿਭਚਾਰਨ ਦੀ ਚਾਲ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਉਗ
ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂੰਗ ਖੁੰਝ ਲੈਂਦੀ, ਤੇ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਬੁਰਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
। ੧੫ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ ਕੰਬਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ, ਜਿਹੜੀਆਂ
ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ੧੬ ਦਾਮ ਜਦ ਉਗ ਗਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਮੁਰਖ
ਜਦ ਉਗ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਰੱਜ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ੧੭ ਘਿਣਾਉਣੀ ਔਰਤ ਜਦ ਉਗ ਵਿਆਹੀ

ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਰਣ ਦੀ ਵਾਰਸ ਬਣੇ । ੨੪ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਵਸਤਾਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਘਰ ਤਾਂ ਵੀ ਬੜੀਆਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ਹਨ, ੨੫ ਰੀੜੀਆਂ ਨਿਰਬਲ ਤਾਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਨਾਜ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ੨੬ ਘੋੜੀ ਬਿਜੂ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਬਲ ਹਨ, ਘਰ ਚਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ੨੭ ਟਿੱਡੀ ਦਲ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਸੱਭੇ ਦਲ ਬੰਨ ਕੇ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ੨੮ ਕਿਰਲੀ ਤੂੰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਗੀ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ੨੯ ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਸਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੋਰ ਠਾਠ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਚਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਮੋਹਣੀ ਹੈ, ੩੦ ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਬਰ ਸੇਰ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਖਸੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖਿੱਠ ਨਹੀਂ ਭੁਭਾਉਂਦਾ, ੩੧ ਸਿਰਾਰੀ ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਬੱਕਰਾ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜਦ ਸੈਨਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ । ੩੨ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰਕੇ ਮੁਰਖਤਾ ਰੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਮਤਾ ਧਰਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ, ੩੩ ਕਿਉਂ ਜੇ ਦੁੱਧ ਜਿੜਕਣ ਨਾਲ ਮੱਖਣ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੱਕ ਮਰੋੜਨ ਨਾਲ ਲਗੂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਭੜਕਾਉਣ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

੩੧

ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ

੧ ਲਮੁਏਲ ਰਾਜਾ ਦੀਆਂ ਰਹਾਉਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਿਖਾਈਆਂ, ੨ ਜੇ ਮੇਰੇ ਖੁੱਤਰ, ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਿੱਜ ਖੁੱਤਰ, ਜੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ੩ ਆਪਣਾ ਬਲ ਖਰਾਈਆਂ ਯੋਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇ, ਨਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ! ੪ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਲਮੁਏਲ, ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖ ਮਧੂ ਦਾ ਖੀਣਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਰਾਜ ਖੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ, ਸਰਾਬ ਰਿੱਖੇ ਹੈ ੫ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਖੀ ਕੇ ਬਿਧੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਦੁਖਿਆਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਮਾਰਨ । ੬ ਸਰਾਬ ਉਸ ਨੂੰ ਖਿਆਲਿ ਜੇ ਨਾਮ ਹੋਣਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਧੂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦਾ ਮਨ ਉਦਾਸ ਹੈ, ੭ ਤਾਂ ਜੇ ਉਹ ਖੀ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤੰਗੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਟ ਨੂੰ ਫੇਰ ਚੇਤੇ ਨਾ ਕਰੇ । ੮ ਗੁੰਗਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਲਈ, ਜਿਹੜੇ ਅਨਾਖ ਹਨ । ੯ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਰ, ਅਤੇ ਮਸਰੀਨਾਂ ਤੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਲਈ ਲੜ ।

ਆਦਰਸ਼ ਧਰਮੀ

੧੦ ਨੇਰ ਇਮਤਰੀ ਰਿਮਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ? ਰਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਵਰਦਰ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੇਰੇ ਹੈ । ੧੧ ਉਹ ਦੇ ਖਤੀ ਦਾ ਮਨ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਕੁਝ ਖੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ੧੨ ਉਮਰ ਭਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭਲਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇਗੀ, ਬੁਰਿਆਈ ਨਹੀਂ । ੧੩ ਉਹ ਉੱਠ ਅਤੇ ਰਤਾਨ ਭਾਲ ਕੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ । ੧੪ ਉਹ ਵਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਰਗੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਦੂਰੋਂ ਮੰਗਵਾਉਂਦੀ ਹੈ । ੧੫ ਸ਼ਾਤ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ੧੬ ਉਹ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਰਿਮੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਦਾਖ ਦੀ ਬਾਝੀ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ । ੧੭ ਉਹ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਬੰਨਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਗੜਿਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ । ੧੮ ਉਹ ਖਰਖ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਭਈ ਮੇਰਾ ਵਧਾਰ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਤ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਦੀਵਾ ਨਹੀਂ ਬੁੱਝਦਾ । ੧੯ ਉਹ ਤੱਕਲੇ ਨੂੰ ਗੱਥ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਗੱਥ ਚਰਖੇ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹਨ । ੨੦ ਉਹ ਮਮਰੀਨਾਂ ਲਈ ਮੁੱਠ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਪਣਾ ਗੱਥ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ੨੧ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਦੇ ਲਈ ਬਰਫ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ, ਰਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਰਿਰਮਚ ਖਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੨੨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਿਰਗਾਣੇ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਬਸਤਰ ਰਤਾਨੀ ਤੇ ਬੈਂਗਣੀ ਹਨ । ੨੩ ਉਹ ਦਾ ਖਤੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਖਰਖਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੨੪ ਉਹ ਮਲਮਲ ਦੇ ਬਸਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਵੇਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਰਬੰਦ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ੨੫ ਬਲ ਅਤੇ ਮਾਣ ਉਹ ਦਾ ਲਿਬਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਉੱਤੇ ਗੱਮਦੀ ਹੈ । ੨੬ ਉਹ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੁੱਖ ਖੋਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਗੁੱਲਾਂ ਰਿਰਖਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ । ੨੭ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਦੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਯਿਯਾਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਲਮ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ । ੨੮ ਉਹ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਯੰਨ ਯੰਨ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਖਤੀ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ੨੯ ਭਈ ਬਥੇਰੀਆਂ ਨਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉੱਤਮਤਾਈ ਵਿਖਾਈ ਹੈ, ਖਰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈਂ । ੩੦ ਸ਼ੋਭਾ ਝੂਠ ਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਹੱਖਣ ਵਿਆਰਥ ਹੈ, ਖਰ ਉਹ ਇਮਤਰੀ ਜੇ ਖਹੇਵਾਹ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ । ੩੧ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਫਲ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ !

ਯੰਜਾਬੀ ਘਾਟੀਬਲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Eastern Punjabi
language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ਯੰਜਾਬੀ (Panjabi, Eastern)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Mar 2019 from source files dated 13 Mar 2019

cd7c015e-4054-5fc3-99ad-dacf629d4ee1